

4 ilde gözaltı terörü

Sermaye devleti gözaltı ve tutuklama terörünü kesintisiz olarak sürdürürken, 10 Ekim sabahı İstanbul, Gebze, Bursa ve İzmir'de ev baskınları yapıldı. Baskın ve gözaltılara gerekçenin, 7 Ekim günü Teslim Demir için İzmir'de gerçekleştirilen cenaze töreni olduğu öğrenildi.

s.10

Yoldaşlarımız ve siper yoldaşlarımız derhal serbest bırakılsın!

Devrim mücadelesinde bedel ödemiş ve değerler yaratmış her devrimci gibi Sinan yoldaşımızı da sahiplendiğimizi değerlerine bir kere daha sahip çıktığımızı belirtelim. Alçakça yöntemlerle, ev baskınlarıyla devrimci-ilerici her eyleme, her değere saldıran düzen güçleri yoldaşlarımız ve siper yoldaşlarımız üzerinden topluma gözdağı vermeye çalışmaktadır. Fakat her türlü baskı ve devlet terörü nafiledir. Bu topraklarda

baskı, sömürü, katliamlar var oldukça devrim ve sosyalizm mücadelesinin bayrağının dalgalanmasını hiçbir güç engelleyemeyecektir. Buradan sermaye düzeninin temsilcilerine ve uşaklarına bunu bir kere daha ifade ediyoruz. Dostlarımıza da bu ülkenin yarım asırlık çınarı ve baskınlarda gözaltına alınan yoldaşlarımız, siper yoldaşlarımız şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesini sahiplenme çağrısını bir kere daha yineliyoruz.

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2018 / 38
12 Ekim 2018 • 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak40.net

Kriz derinleştikçe saray rejimi saldırganlaşıyor...

**Püskürtmek için
'sınıfa karşı sınıf' eksenli
mücadele!**

3

Kriz derinleşiyor, enflasyon artıyor

Erdoğan'ın enflasyonla mücadele adına alınmasını istediği "her türlü tedbirin" bir yanı algı operasyonları iken, diğeri de baskı ve zorbalıktır.

6

Sağlık hakkına erişim giderek zorlaşıyor

Sayıştay'ın 2017 yılına ilişkin yayınladığı denetim raporu Türkiye'deki üniversite hastanelerinin "iflas noktasında" olduğunu belgelemiştir.

18

Tutuklama saldırıları işçiler başını kaldırmamasın diyedir

Sermaye devleti şimdiden işçi sınıfını ezmek, onu uğradığı saldırılar karşısında başını dahi kaldıramayacak hale getirmek istiyor.

EKİM: Yeni bir çizgi, yeni bir kültür, yeni bir gelenek! - Teslim Demir

s.12

Siper yoldaşlarından Teslim Demir'e...

s.14

Kriz derinleştikçe saray rejimi saldırganlaşıyor...

Püskürtmek için 'sınıfa karşı sınıf' eksenli mücadele!

"Kriz kriz yok, herkes işine baksın" söylemini terk eden AKP şefi, "her krizin yeni fırsatlar doğurduğunu" vaaz etmeye başladı. Kapitalist sistemde bir sınıf için fırsat olan şey, diğerleri için yıkım anlamına gelir. Nitekim kriz işçi ve emekçileri vururken, sermaye ve onun saraydaki hizmetkarları, krizi fırsata çevirebilmek için fırsat kolluyorlar.

Kriz olgusunun emekçiler için farklı, kapitalistler için farklı anlamlar taşıması, sistemin yapısından kaynaklanıyor. Bazı kapitalistlerin iflas etmesi veya "yam-yam şirketler" tarafından yutulması, bu gerçeği değiştirmez. Türkiye'deki büyük tekellerin 2001 Şubat krizinden sonraki yıllarda servetlerini kat kat arttırmış olmaları, bu olgunun çarpıcı göstergelerinden biridir.

SINIFSAK KONUMLARINA UYGUN DAVRANIYORLAR

Emekçilerin yoksulluk ve sefaletini fırsata çevirmek, kapitalistlerin tipik davranışlarından biridir. Dolayısıyla icraatları, sınıfsal konumlarına uygundur. Her kriz döneminde milyonlar yoksullaşırken, bazı kapitalistler ise bundan kârlı çıkarlar. Saray rejiminin başı T. Erdoğan'ın sözleri, büyük burjuvazinin sınıfsal çıkarları açısından anlamlıdır. "Sermayenin demir yumruğu" olan bir iktidar başka türlü davranırsa, bu, eşyanın tabiatına aykırı olurdu.

AKP şefi, fiilen de mensubu olduğu sermaye sınıfının muhteris bir temsilcisidir. Günbegün safları kalabalıklaşan işsizlerin sayısı milyonlarla ifade edilirken, kriz emekçilerin belini bükürken, sefalet derinleşirken, krizi fırsata çevirmekten söz etmek, ancak sermaye sınıfına mensup olanların yapabileceği bir şeydir.

SINIFSAK AYRIMLARI DERİNLEŞTİRİYORLAR

Krizi fırsata çevirmekten söz etseler

de saray rejiminin başı ile dalkavukları diken üstündeler. AKP şefi medyadaki beslemelerine "Krizi unutturun!" diye "ferman" verse de, bunu başarmaları mümkün değil. Zira sefalete mahkum edilen milyonları "din tüccarlığı", "inanç sömürücülüğü", "yerli ve milli" safsataları ile avutmak artık kolay değil.

Ekonomik krizin de siyasi açmazın da dibe doğru düşüşü devam ediyor. Yani kriz derinleşiyor, fatura da günden güne kabarıyor. Krizi fırsata dönüştürmekten söz edenler faturayı ödemeyi düşünmediklerine göre, emekçilere yüklenmeye devam edeceklerdir.

Etnik, dinsel, mezhepsel temelde emekçileri kutuplaştıranlar, sınıflar arasındaki yarılmayı günden güne derinleştiriyorlar. Zira kendi yarattıkları krize çözüm üretme yeteneğinden yoksunlar. Sermayenin dinsel ve ırkçı ideolojileriyle sersemleyenler hariç, emekçilerin saflarında sefalet sürenlerin zokalarını yutmaları artık kolay değil. Alt kimliklere dayalı yapay ayrımların yerine, kapitalist toplumun temeli olan sınıf ayrımının ön plana çıkması açısından koşullar olgunlaşıyor.

Sermaye sınıfı adına iktidar tarafından yayılan zehir olan dinsel gerici-şoven ideolojinin işçi sınıfı saflarında karşılık bulması, ifade uygunsa bir "geçici siyasi sapkınlık"tır. Zira din bezirganlığı da ilkel şovenizm/milliyetçilik de işçilerin birliğini parçalayan, dolayısıyla sömürünün daha da derinleştirilmesine hizmet eden araçlardır. Sınıflar arası yarılma din istismarcısı şoven iktidar eliyle derinleştirilirken, bu zehir işçi sınıfı saflarından temizlemenin en azından nesnel koşulları daha uygun hale geliyor.

YARILMA DERİNLEŞİYORSA SAFLAR DA NETLEŞMELİDİR!

Ekonomik kriz emekçilerin belini bükse de saraydaki sefalet tüm şatafatıyla

sürüyor. Sarayın günlük "resmi" masrafları 2 milyona yakinken, "dalkavukluk" dışında bir meziyeti olmayan 70'i aşkın kişi dolgun maaşlarla sarayda "istihdam" edilen hizmetkarlar ordusuna dahil edildi.

Görüldüğü üzere milyonları sefalete sürükleyen dikta rejim, saraydaki sefaletinden milim şaşmıyor. Bu arada işsizlik fonunda biriken parayı sermayeye peşkeş çeken bu rejim işten atmaların önünü açıyor, kapitalistlere "teşvik" adı altında milyarlar tahsis ediyor, zamlar furyasını sürdürüyor. Ve aynı anda, hak arayan işçileri zindanlara tıkıyor, tüm muhalif sesleri şiddetle susturmaya çalışıyor.

İktidarın da kapitalistlerin de tüm icraatları, sınıflar arasındaki uçurumu derinleştiren niteliktedir. Bu konuda pervasızlıktan da kaçınıyorlar. Faturası işçilere, emekçilere kesilse de bu pervasızlık safların netleşmesini kolaylaştıracak mahiyettedir.

Madem ki kapitalistlerle onların demir yumruğu olan saray rejiminin net bir sınıfsal tutumları var, işçi sınıfıyla emekçiler de net bir sınıfsal tavır geliştirmeye çağrılmalıdır. Bu konuda hem ilerici, öncü işçilere hem sınıf devrimcileri başta olmak üzere tüm ilerici ve devrimci güçlere özel bir sorumluluk düşüyor.

Sömürüye, sefalete, zorbalığa karşı mücadele kendiliğinden gelişse de bunun kapitalistlere ve onların saray rejimine karşı siyasal bir tutum düzeyine varabilmesi için devrimci öncü müdahalenin büyük bir önemi var. Zira krizin faturasının kapitalistlere ve sarayda sefalet sürenlere ödetilebilmesi de, hak arama mücadelesini hedef alan saldırganlığın püskürtülmesi de, işçi ve emekçilerin onur ve geleceklerini savunabilmeleri de mücadelenin bu niteliğe kavuşturulmasına bağlı olacaktır.

Sömürüye, sefalete, zorbalığa karşı mücadele kendiliğinden gelişse de bunun kapitalistlere ve onların saray rejimine karşı siyasal bir tutum düzeyine varabilmesi için devrimci öncü müdahalenin büyük bir önemi var. Zira krizin faturasının kapitalistlere ve sarayda sefalet sürenlere ödetilebilmesi de, hak arama mücadelesini hedef alan saldırganlığın püskürtülmesi de, işçi ve emekçilerin onur ve geleceklerini savunabilmeleri de mücadelenin bu niteliğe kavuşturulmasına bağlı olacaktır.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2018/38 * 12 Ekim 2018 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK

Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15

Şişli / İstanbul

Tif. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak40.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Kriz derinleşiyor, enflasyon artıyor...

AKP manipülasyona devam ediyor!

AKP'nin Kızılcahamam kampında verilen mesajlara bakıldığında, krizin etkileri belirgin hale gelmeye, işsizlik ve hayat pahalılığı artmaya başlayınca, sermaye iktidarının seçimler öncesinde durumu kurtarma telaşına düştüğü anlaşılıyor. Erdoğan'ın, yerel seçimler öncesi oy potansiyelini korumak adına sermayenin istediği kriz yönetme projelerini de bir kenara koymaya karar verdiği görülüyor.

Önce, Hazine ve Maliye Bakanı damadının 10 gün önce New York'ta duyurduğu McKinsey şirketiyle çalışma kararlarını "biz bize yeteriz" popülist söylemiyle iptal ettiğini duyurdu. Devamında hem sermayeyi ihya etme hem de işçi ve emekçi kitleleri manipüle etme hesabıyla emekçi kitlelere yönelik "kriz yok" telkinine devam ederken, özel sektöre ise "krizi fırsata çevirin" mesajı verdi. "Ekonomik krizin gündemden düşürülmesi ve halkın pahalılıktan şikâyetine son verilmesi için her türlü tedbirin alınması" talimatını veren Erdoğan; "Ekim ve Kasım aylarını çözüm açısından hayati bir dönem olarak" kodladı. Belli ki, "kriz mriz yok" dese de ekonomi uzmanlarının Ekim ve Kasım uyarılarını dikkatle izliyor.

Geçtiğimiz günlerde Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak'ın açıkladığı Enflasyonla Topyekûn Mücadele Programı da bu çerçevede gündeme getirildi. YEP'ten sonra bu program da özünde kamu kaynaklarının sermayeye aktarılmasıyla sermayeyi krizden koruyan, faturayı işçi ve emekçilere yıkmayı hedefleyen bir programdır. Programın TUSİAD, MÜSİAD, TOBB, TBB gibi sermaye örgütlerinin desteğiyle açıklanması zaten çok şey anlatmaktadır. Berat Albayrak; "Enflasyonla mücadele, fiyat istikrarı tek başına devletin, kurumların, bakanlık

ların yürütebileceği bir mesele değildir. 81 milyon omuz vermeli" diyerek, niyetlerini baştan belli etti. Özünde, işçi ve emekçi kemer sıksın, faturayı yük lensin, gerisini biz hallederiz demektir.

Yıllık %24,5'e ulaşarak son 15 yılın rekorunu kıran enflasyonla mücadeleden anladıkları ise özetle şöyledir: Emekçi kitlelerin ağzına küçük bir damla bal sürülerek fiyat kontrolleri ve yıl sonuna kadar büyük market zincirlerinin bazı ürünlerinde, Et ve Süt Kurumu ile AOÇ'nin bazı ürünlerinde %10'luk indirim getirilmektedir. Programın geri kalanı ise sermayeye verilecek desteklerden ibarettir. Programda özel sektöre ve KOBİ'lere teşvikler, ucuz maliyetli krediler ve borç yeniden yapılandırılmaları sunuluyor. Halihazırda yüksek faizden borçlanmış iş letmelere %10 faiz indirimi getirileceği belirtiliyor. Doğalgaz ve elektrik Ağustos ayının başından itibaren üç defa zam-

lanmışken, yıl sonuna kadar zam yapılmayacağı "müjdesi" veriliyor. Tabi o da "küresel piyasalarda olağanüstü bir gelişme olmazsa" şartına bağlı olarak! Ve tüm bunlara eşlik eden bir propaganda kampanyası yürütülüyor. Bu kampanyanın logosuyla, bu logonun stickerlarıyla, enflasyonlamucadele.org.tr adlı internet sitesiyle, ALO 173 şikayet hattıyla enflasyonla mücadelede bir "milli ruh" yakalanmak isteniyor. Bu propagandayla emekçi kitleleri oyalamaya ve enflasyona neden olan ekonomi politikalarının tartışılmasının önüne geçmeye çalıştıkları ortadadır.

Erdoğan AKP'si bir yandan işçi ve emekçilerin, bilinçleri bulandıran "yerli ve milli" propaganda eşliğinde fiyatlarda yapılacak bu geçici indirimlerden etkilenmesini umuyor. Kitlelerden ekonomik tablonun düzeleceğine, "ekonomik savaşın kazanılacağına" dair çizilen

pembe hayallere inanmaları isteniyor. "Fedakârlık" adı altında emekçilerden krizin faturasını yüklenmeleri bekleniyor. Erdoğan'ın enflasyonla mücadele adına alınmasını istediği "her türlü tedbirin" bir yanı bu tarz algı operasyonları iken, diğeri de baskı ve zorbalıktır. Örneğin son 15 yılın en yüksek enflasyon oranını açıklayan TÜİK Başkan Yardımcısı görevden alınıyor. Kriz haberleri yapanlar vatan hainliğiyle suçlanıyor, havalimanı işçilerine yapıldığı gibi hak arayan işçiler tutuklanarak gözdağı verilmek isteniyor.

Enflasyonla Topyekûn Mücadele Programı çerçevesinde yapılan geçici indirimler enflasyonu kısa bir süre geriletse de enflasyonun 2 ay içinde tekrar yükseleceğini konunun uzmanları dile getiriyorlar. Bunu Erdoğan ve ekibi de biliyor. Dertleri zaten işçiyi düşünmek değil, sermayeyi kurtarmaktır. Oy deposu olarak gördükleri işçi ve emekçiler nezdinde "ekonomik savaş" altında gayretkeş pozlar vermek, yerli ve mili söylemleriyle emekçileri uyutmaya devam etmek istiyorlar. Ancak derinleşen ekonomik kriz işçi ve emekçileri katı bir gerçekle yüz yüze getirecektir. Baskı ve zorbalığın da biriken tepkileri engellemeye yetmeyeceğinin farkındadırlar.

İşte bu nedenle "Krizin faturasını ödemeyeceğiz!" şiarıyla yükseltilecek mücadele oldukça önemlidir. Krizin nedenleri ve sorumluları hakkında işçi ve emekçilere yönelik yapılacak bilinçlendirme çalışmaları sermaye devletinin yaydığı gerici propagandanın da panzehiri olacaktır.

"Önlemlerin sonu karne ve kuyruk"

Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak'ın 9 Ekim'de açıkladığı sözde "enflasyonla mücadele" programının ardından iktisatçılar, program kapsamında atılacak adımları değerlendirerek programın enflasyonda kalıcı bir çözüm sağlamayacağına altını çizdi.

Prof. Dr. Korkut Boratav konuyla ilgili konuşarak, polisiye önlemler ya da kimi kurumlara yapılacak müdahalelerle enflasyona karşı mücadele edilemeyeceğini vurgulayarak "Aşırı önlemin sonu karne ve vesika demektir. Bu gü-rültülü kampanyalarla uzun ve orta vadede bu önlemler enflasyonu kalıcı olarak düşüremez"

dedi.

Koç Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Selva Demiralp ise enflasyona karşı sıkı bir maliye ve para politikasının önemli olduğunu belirterek şunları söyledi: "Serbest rekabet ortamında firmalar ürünlerinin fiyatlarını belirlerken belli bir kâr marjı ile belirliyor. Şimdi yüzde 10 indirim yapacaklarsa acaba çok fahiş bir fiyat mı koyuyorlar diye akıllara geliyor. İndirimle enflasyonun düşmesi için çok fazla firmanın indirimine katılması gerekiyor. Ama üç ay sonra indirimler bittiğinde ise yeniden enflasyon yu-karıya çıkacak."

İşçi ve emekçiden alınan vergiler gericiliğe akıtılıyor!

Sermaye düzeninin kitleleri denetim altında tutma yöntemlerinden belki de en etkili din istismarıdır. Zira dini duyguları sömürülen, “kaderlerine razı olması, şükretmesi” vaaz edilerek bilinçleri köreltilen yoksul emekçi kitlelerin mevcut düzene biatını ve sömürüye, baskıya, eşitsizliğe boyun eğmesini sağlamak daha kolaydır. Bu nedenle geçmişten bugüne dinsel gericiğin önu bilinçli politikalarla açılmıştır. AKP iktidarı döneminde özel politikalar ve teşvikler eliyle bu gericiğin doruk noktasına vardığı ortadadır.

Geçtiğimiz hafta hazırlanan Sayıştay raporlarına da yansıdığı üzere devlet dinsel gericiğin palazlanması için oldukça fazla para akıtmaktadır. Sayıştay’ın kamu kurumlarının bütçe kullanımına dair hazırladığı 2017 yılı denetim raporuna göre, belediyeler ve il özel idareleri hariç, devletin kasasından “kâr amacı gütmeyen” dernek, vakıf, birlik, kurum, kuruluş, sandık gibi kurumlara bir yıl içinde yapılan yardım 3,7 milyar liradır.

Rapor, Sayıştay’ın pek çok usulsüzlük ve şeffaf olmayan durum tespit ettiğini de gözler önüne sermektedir. Sayıştay raporunda devlet kasasından dernek vb. kuruluşlara “yardım” adı altında para aktarıldığı ve parayı alan kurumların buna ilişkin bilgi vermediğine yer verilerek, bu durum için, “Sorumluluk ilkesi gereği hesap verebilirlik ve mali saydamlığı zedeler” denilmektedir. Raporda ayrıca şu bilgiler yer almaktadır: “Yapılan inceleme neticesinde 151 kamu idaresinin yardım yapılan birlik, kurum ve kuruluşlara ilişkin bilgilere idare faaliyet raporunda yer vermediği görülmüştür. Bu idarelerden 10’u genel bütçeli idare, 39’u üniversite, 6’sı diğer özel bütçeli idare, 88’i belediye ve 8’i il özel idaresidir.” Dev bütçeli Diyanet’in ise 113 milyon TL’yi “kâr amacı gütmeyen kuruluşlar” a aktardığı ve bu “yardım”ların bilgisinin olmadığını da bu raporlardan öğrenmekteyiz. Görüldüğü gibi devletin işçi ve emekçiden yapılan

kesintilerden, alınan vergilerden elde ettiği paralar gericiliğe akıtılmaktadır.

Öte yandan mülkiyeti belediyelere, Hazine’ye ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarına ait bağışlanmış ya da düşük bedellerle tahsis edilmiş arazilere kurulan gerici yurtların sayısı ise oldukça fazladır. AKP’nin cemaatler ve gerici vakıflarla işbirliğinde, hızla çoğalan TÜRGEV ve çocuk istismarı açığa çıktığı halde “bir kerecikten bir şey olmaz” denilerek korunan Ensar Vakfı öne çıkmakta, bunlar özellikle kolanmaktadır.

Gericiliğe ayrılan ve bilgisi paylaşılmayan bu harcamaların dışında devlet bütçesinden bilinen harcamalar da oldukça yüksektir. Diyanet, 2017 yılı içinde 6,8 milyar TL’lik bütçesine ek olarak 323 milyon 344 bin TL daha ödenek almış, imam maaşlarının yetişmediği gerekçeyle 111 milyon 988 bin TL ödenek üstü harcama yapmıştır. Bunun dışında eğitimin piyasalaştırılmasıyla birlikte artan ve devletçe desteklenen özel okulların önemli bir kısmının da dinsel gerici-

ğin denetiminde olduğu bilinmektedir. Çeşitli teşvik ve vergi muafiyetleri ile desteklenen bu okullarda AKP iktidarının istediği “dindar ve kindar” nesiller yetiştirilmesi hedeflenmektedir. Ayrıca özel teşviklerle ve de mecbur bırakılarak öğrenciler imam hatip okullarına yönlendirilmektedir. İmam hatip ortaokullarının sayısı son 5 yılda 3 kat artarak 3.286’ya, bu okullardaki öğrenci sayısı ise 7,5 kat artarak 723 bin 108’e çıkmıştır.

AKP iktidarının dinsel gericiğin önünü açmak adına yüklediği en önemli alanlardan biri eğitim olduğu için çocuklara olabilecek en erken yaşlarda yönelmektedirler. Her yerde açılan sıbyan okulları bunun en somut örneğidir. Özellikle yoksul mahallelerde açılan bu okulların 2014-2015 eğitim-öğretim yılında yasal dayanakları da oluşturulmuştur. Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı kreşlerin yarısı, özel kreşlerinse en çok dörtte biri fiyatına hizmet veren, kimi zaman da para almadan faaliyet gösteren bu yerler için belediyelerce arazi ve binalar tahsis

edilmekte, bu okullar gerici tarikatlarca özellikle desteklenmektedir.

AKP GERİCİLİĞE YATIRIMDA FAYDA GÖRÜYOR!

AKP’nin gerici tarikatların denetimindeki dernek ve vakıfları beslemesi, yoksul emekçilerin ekonomik yardımlarla bu çeperde tutulması, eğitimin her alanında gericiliğe alan açılması kuşkusuz özel bir amacın ürünüdür. Tarikat ve cemaatler dernek, vakıf vb. yollarla toplumsal yaşamın her alanına uzanmakta, kitleleri iktidarın her politikasına yedekleyen bir işlev göstermektedirler. Aynı zamanda tarikat ve cemaatlerin rant sağlayan işleri de buralar eliyle çevrilmektedir. Biliniyor ki bu gerici tarikat ve cemaatlerin hepsi belli bir sermayeyi kontrol etmektedir.

Varlığını sermaye düzeni içinde sürdüren bu gerici odakların çıkarları her zaman kurulu düzenin çıkarlarıyla örtüşmektedir. Kuşkusuz iktidarın çıkarlarına ters düşenlerin nasıl hizaya getirildiği son dönem örnekleriyle bilinmektedir. Ancak kalıcı olan şudur ki sermaye düzeninde dinsel gericiğin işçi ve emekçileri denetim altında tutmakta en etkili araçlardan biri olarak kullanılmaya devam edecektir. Din istismarcısı AKP de bu gericiliğe yatırım yaparak geleceğini kurtarmak hesabındadır. Tüm bunlar gericiliğe karşı mücadelenin önemini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Erdoğanlar lüks ve şatafata doymuyor

Emekçileri din bezirganlığı ile aldatanların lüks ve şatafat düşkünlüğü sınır tanımıyor. Din tüccarlığı ve sözde “insani yardım” şovlarıyla öne çıkan Emine Erdoğan, kullandığı lüks eşyalarıyla bir kez daha gündem oldu.

Yüz binlerce liralık çantalar kullanan Emine Erdoğan’ın, AKP şefi Tayyip Erdoğan’la birlikte Macaristan’a giderken de 35 bin liralık Chanel

marka çantası görüntülere yansıdı. Emine Erdoğan’ın, daha önce de 50 bin dolarlık (308 bin TL) Hermes çanta taktığı göze çarpmıştı.

İthal edilen hayvanlarda şarbon hastalığının ortaya çıktığı günlerde Erdoğanların saraylarında verdiği yemeğin menüsü de tepki toplamıştı. Menüde ejder suyu, starex meyvesi eşliğinde aloevera, zencefilli somonlu suşi yer almıştı.

“Enflasyonla mücadele programı” faturayı emekçilere ödetme seferberliğidir!

Sarayın damadı Maliye Bakanı B. Albayrak, önceden duyurusu yapılan “enflasyonla mücadele programını” açıkladı. Asalak kapitalistlerin önde gelen üç büyük örgütü MÜSİAD, TÜSİAD, TOBB program açıklanmadan destek ilan etmişti. Açıklandığında ise bu örgütler yıkım programının uygulanması için AKP iktidarına tam destek verecekleri vaadinde bulundular.

Sermaye kodamanlarının programı coşkuyla karşılamaları, AKP-MHP koalisyonunun hangi sınıflara hizmet ettiğini bariz bir şekilde gözler önüne sermiştir. Sermayenin “demir yumruğu” olduğunu bir kez daha ispatlayan dinci-faşist iktidar, icraatlarında daha pervasız olacağını da işaretlerini veriyor.

Açıklanan programın kapsamı boş vaatler, temelden yoksun iddialar ve sosyal yıkım saldırısının devam edeceğini ilan etmekten ibarettir. Büyük sermaye ve emperyalistlerle işbirliği yaparak programı hazırlayan din bezirganlarına kapitalist sınıfların tam destek vermesi, emekçiler için hayra alamet değil. Zira çıkarları emekçilerle zıt olan sömürücü sınıfların desteklediği bir programın işçilere, emekçilere yeni musibetlerden başka bir şey getirmesi imkansızdır. Unutul-

mamalıdır ki, kapitalistler ancak işçi sınıfı ile emekçilerin aleyhine olan icraatları destekleyebilirler.

Programın açıklandığı saatlerde kulluk kuvvetlerinin 3. havalimanı işçilerine saldırıp 30’u aşkın işçiyi gözaltına almaları dikkat çekici bir gelişmedir. Sermayenin hassasiyetlerini gözeten bir yıkım programı ilan eden “yerli/millî” dikta-

rejim, emekçilere zorbalığa boyun eğmeleri, aksi halde kolluk kuvvetlerinin kaba şiddetine maruz kalacakları, zindanlara kapatılacakları tehdidini savurmuştur.

Kapitalist sınıfların demir yumruğu olan saray iktidarının Maliye Bakanı, işsizlik, yoksulluk ve sefalet mahkum ettikleri emekçi kitleleri de, utanıp sıkılmadan saldırı programını desteklemeye çağırıyor. İşçilere, emekçilere parya mua-

melesi yapan bu kibirli zorbaları durdurmanın tek yolu “sınıfa karşı sınıf” şiarını temel alan birleşik, meşru/militan bir mücadelenin yükseltilmesidir.

“Dilene dilene” değil “direne direne” kazanmayı esas alan bir mücadele geliştirilmediği sürece sermayenin “demir yumruğu” olan iktidarın saldırılarını durdurmak mümkün olmayacaktır.

Dikta rejimin başı tarafından yapılan “Kriz mız yok” açıklaması, her gün ekonomiye dair yeni verilerle boşa düşmeye devam ediyor. Krizin etkisi emekçilerin gündelik yaşamında zamlarla hissedilirken, Türkiye İstatistik Kurumu’nun Eylül ayına ilişkin açıkladığı enflasyon verileri de bu gerçeği ortaya koydu.

Tüketici Fiyat Endeksi (TÜFE) Eylül’de aylık bazda yüzde 6,30, Yurt İçi Üretici Fiyat Endeksi (Yİ-ÜFE) yüzde 10,88 arttı. Yıllık enflasyon tüketici fiyatlarında yüzde 24,52, yurt içi üretici fiyatlarında yüzde 46,15 oldu.

TÜFE, Eylül’de geçen yılın Aralık ayına göre yüzde 19,37, geçen yılın aynı ayına göre yüzde 24,52 yükseldi. Yİ-ÜFE ise Aralık 2017’ye göre yüzde 38,96, geçen yılın Ağustos ayına kıyasla da yüzde 46,15 arttı.

Yİ-ÜFE’de bir önceki aya göre en fazla artış yüzde 40,21 ile elektrik ve gazda oldu. Aynı alanda yıllık artış ise 71.88 olarak gerçekleşti.

Eylül enflasyonunda son 15 yılın rekoru kırıldı

“YEP ÇÖKTÜ”

Ekonomist Mustafa Sönmez enflasyondaki rekor yükseliş için “Bu yüzde 24,5 tüketici fiyatları. Yüzde 46 olan üretici fiyatları ile beraber ele alındığında en azından yıllık yüzde 25, bir enflasyonun en az 2019 ortalarına kadar yapılabilecek bir enflasyon olarak süreceğini bize gösteriyor” yorumunu yaptı. Yeni Ekonomi Programı’nda yıllık enflasyon tahmininin yüzde 21 olduğunu hatırlatan Sönmez, bu oranın aşılabileceğini, YEP’in

şimdiden çöktüğünü ifade etti.

“TARIMI DOĞRULTMADAN ENFLASYON DÜŞMEZ”

Mustafa Sönmez, “Yüzde 28’e yaklaşan yıllık artış gösteriyor ki, çöken tarımı kaldırmadan gıda enflasyonunu toplamak mümkün değil. Diğer dinamik ise dövizdeki artışın otomotiv, beyaz eşya, elektronik gibi ithalata dayalı sanayide maliyet artışına yol açması” diyerek fiyatların ancak uzun dönemli bir deği-

şimle kontrol altında tutulabileceğine dikkat çekti. Bunun, böylesine itibar kaybı yaşamış bir rejimle çok da mümkün olmadığını ifade eden Sönmez, “Dolayısıyla yaşanan yüksek enflasyon da bu rejime olan güvensizliğin ve rejimin yönetememe halinin de bir sonucu” dedi.

Sönmez, bu durum karşısında asgari ücretin de güncellenerek yüzde 30 civarında artırılması gerektiğine dikkat çekerek, memur ve emekli maaşlarının da güncellenmesi gerektiğini söyledi.

Öte yandan yıllık bazda fiyatların en çok artış gösterdiği yerler yüzde 28,30 ile Trabzon, Ordu, Giresun, Rize, Artvin ve Gümüşhane gibi Karadeniz illeri oldu. Aylık bazda en çok artış ise yüzde 8,12 ile Adıyaman ve Kilis oldu.

Ayrıca en büyük artış enerji grubunda olurken Yİ-ÜFE’de bir önceki aya göre en fazla artış yüzde 40,21 ile elektrik ve gaz, yüzde 16,95 ile ham petrol ve doğalgaz, yüzde 13,74 ile kimyasallar ve kimyasal ürünlerde yaşandı.

Sağlık hakkına erişim giderek zorlaşıyor

Sayıştay'ın 2017 yılına ilişkin yayınladığı denetim raporu Türkiye'deki üniversite hastanelerinin "iflas noktasında" olduğunu ve "mevcut yapılarını devam ettirmelerinin mali olarak imkansız" hale geldiğini belgelemiştir. Bu, aynı zamanda sağlık alanında uygulanan neo-liberal politikaların yıkıcı sonuçlarına da işaret etmektedir.

Özellikle '80'lerden sonra uygulanan neo-liberal politikalar sayesinde gelinen yerde sağlık hizmeti piyasalaştırılmış, hastalar müşteri, hastaneler de birer ticarethane haline getirilmiştir. Sağlık hizmeti ticarileştirildiğinde temel güdü kâr elde etmek olduğundan, hastadan ne kadar çok tetkik istenirse, ne kadar çok ameliyat gerçekleştirilirse kazandıran bir sistem yaratılmıştır. Bu şekilde "iş yükü" artan sağlık emekçilerinden de performans dayalı bir başarı beklendiği için, hastanın ihtiyaçlarından öte hastaneye para kazandıracak bir tedavi uygulanması istenmektedir.

İşçi ve emekçilere parası yettiği kadar sağlık hizmeti veren bu sistem aynı zamanda çalışanlara performans dayalı yoğun çalışma biçimini dayatmaktadır. Bunun getirisi ise artan hasta yoğunluğu, hasta başına ayrılan sürelerin düşmesi, özetle amacı kâr elde etmek olan niteliksiz sağlık sistemi gerçekliğidir. Sayıştay raporunun da belgelediği gibi, üniversite hastanelerinin bugün geldiği "iflas noktası" AKP döneminde Sağlıkta Dönüşüm Programı olarak devreye sokulan bu politikaların bir sonucudur.

Sayıştay raporuna göre Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Uludağ Üniversitesi hastaneleri iflas noktasına gelmiş-

ken, Karadeniz Teknik Üniversitesi'ne bağlı araştırma ve uygulama hastanesinin, gelirleri giderleri karşılayamadığı için mali yapısının sürdürülebilir olmadığı açığa çıkmıştır. Süleyman Demirel Üniversitesi'nde hastanenin 13 milyon 633 bin lira zarar ettiği açığa çıkmış, hastanenin sağlık hizmeti sunmaya uzun süre devam etmesinin olanaksız olduğu bildirilmiştir. Aynı şekilde Celal Bayar Üniversitesi Hastanesi'nin, mali yapısının bozulması neticesinde nitelikli ve kaliteli sağlık hizmeti sunmaya uzun süre devam edemeyeceği belirtilmiştir. Atatürk Üniversitesi Hastanesi'nin ilaç depolama ve ilaç akışını yöneten sisteminin çalışmadığı tespiti yapılmıştır. Türkiye'de ilk defa Atatürk Hastanesi'nde 1 milyon 842 bin lira karşılığında hayata geçirilen sistemin kurulum aşamasından hemen sonra arızalar verdiği ortaya çıkmış, kamu kaynağı atıl hale gelmiştir.

Kamu hastanelerine yeterli hasta gelmediğinde ya da tıbbi araç-gereç alımında yapılan yolsuzluklar-usulsüzlükler nedeniyle hastaneler iflasa uğramakta, zarar etmektedir. Sağlıkta dönüşümün kamu hastanelerinde oluşturduğu bu yıkım AKP'yi rahatlatmamaktadır. Aksine onların şimdi yeni bir alternatifleri vardır: Şehir hastaneleri! Şehir hastaneleri projesi, kamusal sağlık hizmetinden vazgeçilerek, döner sermayeli sağlık işletmeleri modeline geçilmesidir. Kamuda iflas eden üniversite hastanelerini bahane ederek muhtemeldir ki daha çok şehir hastanesi projesini devreye sokmak isteyeceklerdir.

Şehir hastaneleri, Kamu Özel Ortaklığı (KÖO) faaliyeti olarak birer rant proje-

sidir. Sağlıkta ticarileşmenin geldiği son haldir. Kamu-özel ortaklığı kapsamında hazırlanan şehir hastanelerinde yap-ışlet ve kirala-devret modeli uygulanmaktadır. Bu projelerle, sağlık hizmeti tümten paralı hale getirilmekte ve sağlık hizmetine ulaşım giderek zorlaştırılmaktadır. Devletin, hastane yataklarının %70 doluluğunu taahhüt ettiği şehir hastanelerinin "müşteri" bulması için, şehir merkezlerindeki hastaneler kapatılmakta, hastane düzeyinde sağlık hizmeti ağırlıklı olarak şehir hastaneleri üzerinden verilerek, işçi ve emekçiler buralara gitmeye mecbur bırakılmaktadır. İflasının önü açılan üniversite hastaneleri gerçekliğine özellikle buradan bakmak gerekmektedir. Ayrıca kendisi başlı başına bir rant projesi olan şehir hastaneleri başka rantların da önünü açmakta, örneğin kapatılan hastanelerin bulunduğu araziler rantta açılmaktadır.

Özetle neo-liberal politikalara uyumlu biçimde AKP'nin sağlık hizmetine bakışı tamamen kâr odaklıdır. Bu sistemin geldiği nokta son olarak kanser hastalarının hastanelerden ilaç yok diye geri çevrilmesi, döviz kurlarındaki artış bahane edilerek ameliyathanelerde kullanılacak malzemelerin alımına sınırlama getirilmesi vb.dir. Son açıklanan Yeni Ekonomi Programı'nda, 2019 yılı bütçesinde "tasarruf ve tedbir" amacıyla gidilecek kısıntıların 10,1 milyar TL'sinin sosyal güvenlik kaleminden yapılacağını belirtilmesi ise önümüzdeki süreçte durumun daha da vahim bir hal alacağını göstermektedir.

Hekimler sağlıkta şiddete karşı yürüdü

Dr. Fikret Hacısman'ın öldürülmesinin ardından 5 Ekim'de İstanbul'da hekimler şiddetin son bulması ve gerekli yasal düzenlemelerin yapılması için yürüyüş gerçekleştirdi.

İstanbul Aile Hekimliği Derneği (İSTAHED) tarafından düzenlenen yürüyüş için iş bırakan hekimler İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi önünde toplandı.

Hekimler "Sağlık çalışanına şiddet terörü sona ersin" önlükleri ve dövizleriyle buradan sessiz bir şekilde İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'ne yürüdü. Sağlıkta şiddet sonucu yaşamını yitiren hekimlerin fotoğrafları da taşındı.

Burada yapılan konuşmalarda sağlıkta şiddeti ortaya çıkaran politikaların sona ermesi ve şiddeti önlemek için gerekli yasal düzenlemenin bir an önce yapılması istenerek aksi takdirde eylemlerin devam edeceği belirtildi.

Ortak açıklamayı ise İSTAHED Genel Sekreteri Aslı Öncel okudu.

Sağlık işkolunun en riskli meslek gruplarından biri haline geldiğin ancak buna alışmayacaklarını ve şiddeti kanıksamayacaklarını vurguladı.

Sağlıkta performans dayatmasının, hastaları ve yakınlarını usulsüz taleplere zorlayan sağlık sisteminin sağlıkta şiddeti ortaya çıkaran etkenler olduğunu belirterek şunları söyledi: "Her konuda 1 saatte kanun yapabilen, kararname çıkarabilen yasama ve yürütme bizleri daha fazla oyalamaya çalışsın. Kanun talebimiz nettir. Türk Ceza Kanunu'na 2 madde eklenmelidir. İlki, sağlık çalışanına görevi esnasında ya da görevinden dolayı şiddet uygulayan kişi 2 ila 4 yıl arasında hapis cezası ile yargılanmalı ve ceza ertelenmemeli. İkincisi, diğer vatandaşların sağlık hakkını da gasp etmişse ceza yarı oranda artırılmalı. Bu 2 madde için onlarca sağlıkçının, hekimin, hemşirenin, 112 çalışanının ölmesi mi gerekiyordu?"

Sağlıkta şiddet nedeniyle yaşamını yitiren arkadaşlarını anan hekimler karanfiller bırakarak eylemi sonlandırdı.

“Sağlıkta dönüşüm” sağlık çalışanlarına şiddet ve ölüm getiriyor!

Sağlıkta dönüşüm politikaları sağlık hizmeti almak isteyeninden doktoruna, hasta yakınından sağlık personeline kadar toplumu etkileyecek sorunlar yaratıyor. Genelde hastalara ve sağlık hizmeti almak isteyen kişilere etkileri ön plana çıksa da sağlık alanının ticarileşmesi doktorlar ve sağlık personeli açısından da ölümcül sonuçlar doğurabiliyor.

“Sağlıkta dönüşüm ölüm demektir” cümlesi, sık sık kullanılan bir cümledir ve tabloyu en somut hali ile ifade etmektedir. Kişi hayatı, toplum sağlığı değil de para belirleyici olduğunda ilaç alamamak, doktora gidememek, iyi tedavi olmamak, önlem alınmadığından ölmek diye sıralayabileceğimiz bir dizi sorun oluşuyor. Sağlık çalışanları açısından duruma baktığımızda ise, en özet ifadeyle, “Sağlıkta dönüşüm sağlık çalışanlarına şiddet, ölüm getiriyor” diyebiliriz. Yapılan araştırmalarda saptanan verilere göre şiddete uğrama şikayeti kapsamında sağlık çalışanları tarafından 4 yılda 48 bin 253 başvuru yapılmış. Buna göre günde 30 civarı şiddet vakası yaşandığı ortaya çıkıyor.

Geçmişte de sağlık hizmeti almakta sorunlar yaşıyordu. Artık bunların çözümlenmesi için adımlar atılacağı yerde katmerleştiren adımlar atılıyor. Neo-liberal dönüşümlerin sonucunda insanların en temel ihtiyaçlarının piyasaya açılmasıyla paralı ve niteliksiz bir sağlık hizmeti sunuluyor. Bu sadece hastayı olumsuz etkilemekle kalmıyor. Aynı şekilde doktor da bu işleştiren olumsuz etkileniyor.

İstanbul Tabip Odası'nın açıklamasına göre son 10 yılda sağlık çalışanlarının yükü 5 kat arttı. Sağlık çalışanlarının %65'i imkanları olsa mesleği değiştirmek istediklerini belirtiyorlar.

Türk Tabipleri Birliği'nin 2 bin 272 doktorla yaptığı bir anket çalışmasına göre tablo şöyledir:

- 1.734 doktor emekli aylıklarının düşük olduğunu düşünüyor.
- 360 doktor iş güvencesi olmamasından kaygılı.
- 271 doktor geçinemediğini belirtiyor.
- 849 doktor dinlenemediğini, sürekli yorgun hissettiğini ve iş yükünün çok ağır olduğunu söylüyor.
- 778 doktor nitelikli hizmet sunamadığı için kendini mutsuz hissediyor.

Veriler de gösteriyor ki sağlık alanının ana bileşeni olan sağlık çalışanlarının tümü ekonomik ve psikolojik olarak kendini güvensiz hissediyor. Tüm bunlar sağlıkçının hasta ile ilişkisine muhakkak ki yansıyor.

- 740 doktor yıpranmaktan şikayetçi.
- 564'ü yöneticilerin adaletsiz, baskıcı ve kayırmacı yaklaşımlarına maruz kalıyor.
- 495'i mesleki doyumsuzluk yaşadığını ifade ediyor.
- 450'si şiddete uğramaktan şikayetçi ve iş ortamlarının güvenli olmadığını hissediyor.
- 258'i işyerlerinde iş barışı olmadığını vurguluyor.
- Hastası, doktoru ve diğer sağlık çalışanları ile bütünlüklü bir çalışma alanıdır sağlık hizmetleri. Artık sayısı inanılmaz derecede artmış özel hastaneler ve devlet hastanelerinin de şirket mantığı ile işlenmesi üzerinden sektöre bir de yöneticiler dahil olmuş durumda. Bu bileşkenin bir tanesinde oluşacak sorun, sağlık alanının bütününe elbette etkilemektedir.
- Toplumun tüm bileşenleri ile sağlıklı bir ortamda yaşamasını ve çalışmasını sağladığımızda sağlık alanı da rahatlamaya başlayacaktır. Veriler de gösteriyor ki sağlık alanının ana bileşeni olan sağlık çalışanlarının tümü ekonomik ve psikolojik olarak kendini güvensiz hissediyor. Tüm bunlar sağlıkçının hasta ile ilişkisine muhakkak ki yansıyor.

Geçmişte doktorlar, hemşireler, sağ-

lık alanında çalışanlar en çok saygı duyulan kişilerdi. Hayat kurtardıkları, hastalıkları önledikleri için toplum nezdinde özel bir yere konuluyorlardı. Eğitimin de sağlığın da niteliksizleşmesi, doktorların iş yaşamında yaşadıkları stres, hasta ile yeterli ilgilenme zamanına sahip olmamak ve eklenebilecek birçok neden ile sürekli hasta veya hasta yakını ile doktorların gerginlik yaşadığı örnekler ortaya çıkıyor. Sağlık çalışanı hasta ile ilgilenmek için yeterli zaman, hasta da sorununun çözüldüğünü hissedecek bir tedavi/ilgilenme süreci istiyor. Bu durumlar sürekli yaşıyor ve bunların bazılarında şiddet (hatta ölümcül sonuçlar yaratacak düzeyde) örnekleri yaşıyor.

Sağlık sistemi iyileşti deniyor, artık hastanelerde sıra yok deniyor. Peki, poliklinikte muayene saati bittikten sonra acil serviste biriken insanların oluşturduğu kuyruğu yok mu sayalım? İnternet başında günlerce bir doktora veya bir hastanenin bir bölümüne sıra bulamadığımız gerçeğinin üzerinden atlayalım mı? Görünmez sıralar var internet ağında.

Hastanelerde başhekimlerin doktorlara yazdığı talimatname şu şekilde: “Malzeme olmadığı için hayati olmayan ameliyatları yapmayın.” Bunun dışında

hareket eden doktorların devleti zarara uğratmak suçlamasıyla karşılaşılabileceği tehdidi de yer alıyor talimatnamede. Peki, buna ne diyorsunuz? Muayene ücretine ve ilaç fiyatlarına zam geliyor, peki bu sağlık hakkından mahrum kalmak değil mi?

Hastanın veya hasta yakınının olumsuz psikolojisi için çokça neden var. Bu nedenler ve ortaya çıkan şiddet biçimleri doktoru ve diğer sağlık çalışanlarını da etkiliyor.

Sağlıkta en hızlısından atılması gereken ve böylelikle şiddetin de ortadan kalkmasını sağlayacak adımlar şunlardır:

- Sağlık hizmeti hiçbir ayırım gözetmeksizin (yaş, cinsiyet, milliyet, yaşadığı bölge) parasız ve nitelikli bir şekilde sağlanmalıdır.
- Sağlıkta özelleştirmeye son verilmeli, sağlık hizmeti kamu güvencesi altına alınmalıdır.
- Doktorların ve sağlık çalışanlarının yeterli zaman içerisinde hastaları ile ilgilenilebileceği ve dinlenebileceği çalışma planı oluşturulmalıdır.
- Hasta ve hasta yakınının kendisiyle/yakınıyla ilgilenmediği psikolojisini yaratan nedenler ortadan kaldırılmalıdır.

Teslim Demir yurtdışında kitlesel bir etkinlikle sonsuzluğa uğurlandı

EKİM ve TKİP kurucularından Teslim Demir (Sinan) 6 Ekim günü düzenlenen törenle, vasiyeti üzerine toprağa verileceği İzmir'e uğurlandı. Partisinin Yurtdışı Örgütü tarafından düzenlenen uğurlama töreni Oberhausen Alevi Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. Ailesi ve yoldaşlarının isteği doğrultusunda kitlesel bir etkinlik olarak organize edilen tören için AKM salonu pankartlar ve Sinan yoldaşın portrelerinin yanı sıra devrimci önderlerin ve parti şehitlerinin fotoğrafları ve parti bayraklarıyla donatıldı. Hazırlanan bir panoda Sinan yoldaşın yaşamından karelerin yer aldığı fotoğraflar sergilendi. Sevenlerinin ve dostlarının duygu ve düşüncelerini kaydetmeleri için de anı defterleri konuldu. Naaşının konulacağı katafalkın etrafı kızıl karanfiller ve dost parti ve örgütlerin getirdikleri çelenk ve çiçeklerle süslendi. Zemine mumlardan "Sinan yoldaş ölümsüzdür!" şiarı yazıldı.

Avrupa'nın çeşitli ülke ve kentlerinden gelen yoldaşları ve dostları erken saatlerde salonu hınca hınç doldurdular. İçeriye sığamayan kitlenin bir bölümü törene bahçeden iştirak etti. Sinan yoldaşın naaşının tören yerine getirilmesi ve tabutunun omuzlarda devrimci sloganlar eşliğinde taşınarak katafalka konulmasının ardından, saat 14.30'da anma etkinliğine geçildi.

"Bugün Türkiye devrimci hareketinin ortak bir değerini, yarım asırlık bir çınarı, Ekim ve TKİP'nin kurucularından Teslim Demir'i, partisinin Sinan yoldaşını, sol hareketin Sinan hocasını, sevenlerinin Karadayısını/Xalosunu sonsuzluğa uğurlamak için bir aradayız. Yoldaşları ve sevenleri olarak kısa bir programla anısını yad edeceğiz" sözleriyle açılışı yapılan etkinlikte, ilkin Sinan yoldaş şahsında, devrim ve sosyalizm yolunda yitirilen tüm devrimciler anısına saygı duruşu yapıldı.

Etkinlik programı, dünyaya gözlerini açtığından itibaren onunla tanışma ayrıcalığına sahip genç bir yoldaş tarafından hazırlanmış olan sinevizyon gösterimi ile başladı. Sinan yoldaşın gençlik yıllarından son nefesini verdiği döneme kadar hayatından kesitlerin yer aldığı görsellerin ve konuşmalarından parçaların yer aldığı sinevizyon, salonda duygu yüklü dakikaların yaşanmasına yol açtı.

"ONUN YÜKSELTTİĞİ BAYRAK HEP YÜKSEKLERDE TUTULACAKTIR!"

Sinevizyonun ardından, Sinan yoldaşın, inşasına ve kuruluşuna eşsiz emek hasrettiği, tüm benliğiyle son nefesine kadar bağlı olduğu, hastane günlerinde dahi faaliyetiyle ilgilendiği partisi TKİP adına konuşmak üzere bir yoldaş söz aldı. Sinan yoldaşın her şeyden önce gerçek bir devrimci olduğunu, yarım yüzyıllık devrimci yaşamıyla gerçekte 7 devrimci kuşağa yoldaşlık yaptığını belirten TKİP temsilcisi, en genel hatlarıyla onun yaşamını özetledi. Sinan yoldaşın 1973 yılında THKO'nun toparlanma sürecinde yer alarak örgütlü yaşama başladığını belirten parti temsilcisi sözlerini şöyle sürdürdü: "O günden bu yana hep öyle kaldı. Son nefesine kadar örgütlü bir devrimciydi. O hem önder hem nefer olan bir devrimciydi. 1974 yılından beri devrimci mücadelenin bir önderiydi ama aynı zamanda bir neferiydi. 2018 yılının TKİP'sinde de bir önderdi ve bir sıra neferiydi."

Devamında, "Onun yaşamı bir partiye sığmayan bir yaşamdı. Partiliydi ama bir partiye sığmayacak genişlikteydi" diye konuşan temsilci, Sinan yoldaşın 1971 devrimcilerine sadakatının tam olduğunu, o değerlere bağlı olduğu için bir partiye sığmadığını vurguladı. Onun bütün devrimci etkinliklere katıldığını, bütün gecelere gittiğini belirten parti temsilcisi, Sinan yoldaşın Türkiye devrimci hareketinin birikiminin ve değerlerinin bir bütün olarak sahiplenilmesi konusunda çok hassas olduğuna işaret etti.

Sözlerini, "O bir devrimciydi ama aynı zamandan bir insandı. En gelişkin insanlarla da çocuklarla da insani ilişki kurabilen biriydi" şeklinde sürdüren temsilci,

konusmasının ilerleyen bölümünde şu vurguları yaptı:

"Bu yoldaş partinin profesyonel bir kadrosu olmasına rağmen, partiye maliyeti sıfırdır. O her zaman partiden para almayı reddetmiştir. Ama bu yoldaş partinin finansmanı için özel çaba harcayan bir insandı. ... Bu bir kimlik; devrimci, sade proleter bir kimliktir. ... Partinin önderi, militanı ve sıra neferiydi. Onun için küçük büyük iş yoktu. Partisi için her işe koşturana bir devrimciydi. ... Yedi kuşağa siper yoldaşlığı yaptı ve ayakta durdu, ayakta öldü. Son ana kadar örgütlü bir devrimci oldu. ... Davasına sarsılmaz bir bağlılığı vardı. En sert eleştirileri bile olgunlukla karşılar ve işine bakardı..."

Son olarak, Sinan yoldaşın devrimci bayrağın yükseklerde tutulması gerektiğine inandığını ve 1970'li yıllardan beri de yükseklerde tuttuğunu; on binlerin, yüz binlerin harekete geçtiği dönemleri de, kısır dönemleri de yaşadığını, ama hiçbir zaman umutsuzluğa kapılmadığını, çünkü olaylara ideolojik bakan bir insan olduğunu belirten parti temsilcisi, konuşmasını "Onun yükselttiği bayrak hep yükseklerde tutulacaktır" sözleriyle tamamladı.

Parti temsilcisinin ardından, Sinan yoldaşın yüreğinde özel bir yeri olan genç bir yoldaş, oğlu konuştu. Salonu derinden etkileyen konuşmanın ardından, "ağitların abluğasına inat hem kendi türkülerini yaşayan, hem de onları yürekten söyleyen" Sinan yoldaşın sevdiği Ruhi Su türkülerinden kısa bir dinleti vermek üzere sanatçı bir dost sahne aldı. Devamında ise Sinan yoldaşın örgütlediği sayısız etkinlikte sık sık görevler almış biri kızı olmak üzere iki yoldaş bir şiir dinletisi sundular. Yürekten birer armağan olarak sunulan gerek müzik gerekse

şiir dinletisi dinleyenler tarafından da aynı içtenlikle karşılandı.

"DEVİRİMCİ HAREKETİN YARIM YÜZYILLIK ÇINARI"

Törenin son bölümü sol parti, örgüt ve kurumların mesaj ve konuşmalarına ayrılmıştı. Partizan, Kürt özgürlük hareketi, MLPD, ESP temsilcisi Ziya Ulusoy, Halk Cephesi, TKP/ML-YDK, Devrimci Proletarya ve Odak temsilcileri kürsüde konuşmalar yaptılar. MKP Avrupa Yürütme Komitesi, Proleter Devrimci Duruş, Güney Dergisi ve NRW-TÖB'ün ise sundukları mesajlar okundu.

Son olarak da Avrupa Devrimci Gençlik Birliği temsilcisi ile Kızıl Afacanlar çocuk grubunun Sinan yoldaşın bıraktığı devrimci mirası geleceğe taşıyacakları sözünü veren, onun kızıl bayrağını her yerde yükseklerde dalgalandıracaklarını vurguladıkları konuşmaları yapıldı.

Uğurlama töreni, Sinan yoldaşın tabutunun yine sloganlar eşliğinde omuzlarda taşınarak havaalanına götürülecek araca konulmasıyla sona erdi.

Partisinin ilk açıklamasında, Sinan yoldaşa dair, "Siyasal yaşamı ve mücadelesi bir partiye sığamayacak türden devrimcilerin nadir örneklerinden biriydi. Son yolculuğuna uğurlama, bu gerçekliğe ayrıca tanıklık edecektir" denilmişti. Gerek sol parti ve örgütlerin Teslim Demir'i samimiyetle sahiplenilen konuşma ve mesajları, gerek onu uğurlamak için orada bulunan 1500 civarında insan bu değerlendirmeyi en ileri düzeyden aşarak doğrulamış oldu. Teslim Demir'i son yolculuğunda yalnız bırakmayanların ve onu tanıyanların çok iyi bildiği gibi bu onun kendi öz emeğinin, adanmışlığının, davaya bağlılığının ürünüydü.

Teslim Demir İzmir'de sonsuzluğa uğurlandı: Mücadelemizde yaşayacak!

EKİM ve TKİP'nin kurucu kadrolarından Teslim Demir (Sinan), Almanya'da yapılan uğurlamanın ardından, 7 Ekim günü İzmir'de düzenlenen cenaze töreniyle sonsuzluğa uğurlandı.

Yurtdışından gelmesinin ardından sabah saatlerinde İzmir'de karşılanan cenaze, Buca Cemevi'ne getirildi. Sabah saatlerinden itibaren Teslim Demir'in yoldaşları, ailesi, arkadaşları ve mücadelede yolu kesişen birçok dostu son yolculuğunda onu yalnız bırakmadı.

Anmaya Partizan, Mücadele Birliği, HDP, Devrimci Hareket, '78'liler Girişimi, 15'ler Derneği, Devrimci Parti, SMF, Köz, İmece-Der, YDG, Öğrenci Kolektifi, Emekli Sen ve CHP eski Milletvekili Musa Çam katıldı.

Kitlenin toplanmasının ardından saat 13.00'te, TKİP'nin orak çekiçli ambleminin yer aldığı kızıl bayrakla bezenmiş tabut cemevinin önündeki sokağa çıkarıldı. "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Devrimciler ölmez devrim davası yenilmez!", "Sinan yoldaş ölümsüzdür!" sloganları eşliğinde tabutun çıkartılmasının ardından Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) adına açılış konuşması yapıldı.

"BİR DEVRİMCİ OLARAK NEFES ALDI, BİR DEVRİMCİ OLARAK SON NEFESİNİ VERDİ"

Konuşmada, "Bugün burada Sinan yoldaşı uğurlamak için toplandık. Neredeyse bütün ömrünü devrimci mücadeleye adanmış büyük bir dava insanıydı. Türkiye devrimci hareketinin en eski kadrolarından birini yitirdik. Sinan yoldaş son nefesine kadar devrimci kalmış örneğine artık çok rastlanmayan türden bir devrimcidir" denildi.

Mayasını aldığı '71 devrimci hareketinin siper yoldaşlığı geleneğinin taşıyıcısı olduğu vurgulanan konuşmada, Teslim Demir'in yarım asır boyunca devrim ve sosyalizm mücadelesinin kararlı bir savunucusu olduğu, bu davanın bir önderi olmasının yanında binlerce kişinin tanıklık edeceği gibi aynı zamanda bir sıra neferi olduğu vurgulandı.

Teslim Demir'in gerçek bir devrim işçisi olduğu söylenerek, "İşçi sınıfına ve onun partisine sonsuz bir sadakatle bağlı kaldı. Yaşamı boyunca bir devrimci olarak nefes aldı ve bir devrimci olarak son nefesini verdi. Partinin doğal önder-

lerindendi" denilen konuşmada sadece partisinde değil devrimci harekette boşluğu doldurulamayacak bir devrimcinin yitirildiği belirtildi.

Onun bıraktığı mücadelenin daha yükseklere taşınacağı vurgulanarak, Teslim Demir şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu gerçekleştirildi.

Anmada EMEP adına, Çanakkale Hapishanesi'nde Teslim Demir'le birlikte kalan eski bir dostu konuştu. Konuşmacı, "1980 sonrası farklı kulvarlarda yer alsalar da herkesin devrim mücadelesi içinde olduğunu" söyleyerek Teslim Demir'i andı.

"SINAN'IN ÇOK İÇTEN BİR DEVRİMCİ OLDUĞUNU BİLİYORUZ"

Haluk Yurtsever, "Sinan'ın bir yandan kendi açısından akarsulardan birinde devrimci görevlerini yerine getirirken bunların birleşip bir ırmak olması için çaba gösteren çok içten bir devrimci olduğunu biliyoruz" dedi.

Devrimci mücadelenin zor ve karamsarlık getiren bir süreç olduğunu söyleyen Yurtsever, "Ama Sinan yoldaş devrimci irade ve kararlılıkla gülümseyen, esnek ve hayatı seven, yaşama sevincini her karşılaştığı ilişkide gösterebilen bir insandır" dedi. İğne ile kuyu kazan bir mücadele inancının taşıyıcısı olduğunu

belirtti.

Shakespeare'in "İnsanın iyisi talihin kötüsünde belli olur" sözünü hatırlatan Yurtsever, "Zor dönemlerde, herkesin kaçtığı koşullarda mücadeleyi sürdürenlerin yeri zor doldurulur. Ama ben Sinan yoldaşın kendi kopyalarını çoğalttığına inanıyorum" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Köz ve Mücadele Birliği adına Teslim Demir'i anan konuşmaların yapılmasının ardından Nazım Hikmet'in 'Güneşi İçenlerin Türküsü' adlı şiiri okundu. Cemevindeki anma şiirlerle sona ererken Teslim Demir'in cenazesi Enternasyonal marşı ve sloganlarla cenaze arabasına bindirilerek araçlarla yola çıkıldı.

"SINAN YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!"

Mezarlık girişinde tabut omuzlara alındı ve kızıl bayraklar ile "Devrimciler ölmez devrim davası yenilmez" pankartı arkasında kortej oluşturan kitle mezarlığa yürüdü.

Mezar başında Türkiye Komünist İşçi Partisi'nin (TKİP) "Kendini bildi bileli ve ölene kadar, hep devrimci! Devrime ve sosyalizme adanmış yarım yüzyıl!" başlıklı açıklaması okundu. Açıklama ile birlikte bir kez daha Teslim Demir'in TH-KO'dan TDKP'ye ve EKİM ile işçi sınıfının devrimci partisine uzanan yarım asırlık kararlı ve soluksuz yaşantısı özetlendi.

Genç Komünistler adına yapılan ko-

nuşmada ise Teslim Demir'in kendilerine bıraktığı parti bayrağının er ya da geç burjuvazinin kalelerine dikileceği belirtilerek "Yaşasın partimiz, yaşasın TKİP" denildi. Konuşma "Sinan yoldaş yaşıyor genç komünistler savaşıyor!" sloganıyla karşılandı.

Teslim Demir'in oğlu ve yoldaşı ise 4 yaşında ilk kez babasıyla tanıştığını ve babasının kendisine Lenin posterini hediye ettiğini anlattı. "Bana yoldaşlığın ne olduğunu gösterdi. Annemle birlikte devrimci olmam için çok emek harcadı" diyerek onların bu çabası sayesinde bu dünyanın, sistemin sorunlarını, dünyadaki zulümlerin sebebini anlayabildiğini belirtti. Bir kez daha devrimci olmasını sağladığı için ona teşekkür etti. Ona verdiği sözü tutacaklarını belirterek "Sinan yoldaş ölümsüzdür" diyerek sözlerini sonlandırdı.

Konuşmaların ardından Teslim Demir'in orak çekiçli kızıl bayrağa sarılı tabutu sloganlar eşliğinde toprağa verildi.

"Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!", "Sinan yoldaş ölümsüzdür!", "İbo Mahir Deniz sürüyor sürececek mücadelemiz!", "Ekim'den partiye partiye devrime sosyalizme!" ve "Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir!" sloganları ile anma sonlandırıldı.

Anmanın ardından Buca Cemevi'nde yemek verildi.

4 ilde gözaltı terörü

Sermaye devleti gözaltı ve tutuklama terörünü kesintisiz olarak sürdürürken, 10 Ekim sabahı İstanbul, Gebze, Bursa ve İzmir'de ev baskınları yapıldı. Baskın ve gözaltılara gerekçenin, 7 Ekim günü Teslim Demir için İzmir'de gerçekleştirilen cenaze töreni olduğu öğrenildi.

Sınıf devrimcisi Ülkü Doğan, saat 06.00 sıralarında İstanbul'daki evine yapılan polis baskınıyla gözaltına alındı. Sağlık kontrolünden geçirilen Doğan, Vatan Caddesi'ndeki İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. Doğan'ın İzmir'e götürüleceği öğrenildi.

Gebze'de *Kızıl Bayrak* okuru Şinasi

Aydemir de evi basılarak gözaltına alındı. Aydemir'in eşi Nafiye Aydemir'in de gözaltına alınmak istendiği, fakat evde olmadığı için gözaltına alınmadığı belirtildi.

Bursa'da yapılan ev baskınında ise TOMİS Genel Sekreteri Dilek Gültekin gözaltına alındı. Gültekin'in de İzmir'e götürüleceği öğrenildi.

İzmir'de saat 06.00 sıralarında yapılan baskınla sınıf devrimcisi Fatma Alökmen gözaltına alındı. Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası İzmir Temsilciliği'ne de baskın gerçekleştirilerek arama yapıldı, bazı eşyalara el konuldu. Avukatlar, 10

Ekim akşamı itibarıyla polisin, 14 kişinin gözaltına alındığını ve 7 kişinin evlerinde olmadığı için gözaltına alınamadığını söylediğini aktardı. Yücel Memiş, Sonay Tezcan, Serdar Gür, İzzettin Şen, Kezban Doğan, Eylem Duygu Çağlar; Gebze'den Nafiye Aydemir ve Mücadele Birliği'nden Ülkü Şeyda evlerinde bulunamadıkları için gözaltına alınamadılar.

Ayrıca Harmandalı, Buca ve Güzeltepe'de de ev baskınları yapıldı. İzmir'de yapılan baskınlarda Yeni Demokrat Gençlik okurları Ekin Güçlü ve Hasan Benli ile SMF'li Şenol Akdağ'ın da gözaltına alındığı öğrenildi.

Gözaltılar derhal serbest bırakılmalıdır!

(...)

Bunun son örneği İzmir, İstanbul, Kocaeli ve Bursa'da gerçekleştirilen baskınlarda 12 kişinin gözaltına alınmasıdır. Gerekçe olarak yaşamını Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halklarının eşitliği ve özgürlüğü mücadelesine adanmış bir devrimci olan Teslim Demir'in 7 Ekim'de İzmir'de yapılan cenaze törenine katılmak gösterilmiştir. Demokratik hak ve özgürlüklerin sürekli tehdit altında olduğu Türkiye koşullarında, bir mezar anması dahi gözaltı nedeni olmaktadır. Biliniyor ki böylesi yöntemlerle topluma gözdağı verilerek, susturulmak istenmektedir.

Yaşanan bu baskınlarda sendikamızın İzmir Temsilciliği de basılmış, temsilcimiz Fatma Alökmen gözaltına alınmıştır. Yandaş basında bu haber, işçi sınıfının bir mücadele mevziisi olan sendikamızı karalamaya yönelik tarzda yer almıştır. Kuşkusuz gazetecilikle hiçbir ilişkisi olmayan böylesi pespaye yayınları ciddiye almıyor, işçi sınıfının mücadele örgütlerine yönelik kullandıkları saldırgan üsluplarını da şaşırtıcı bulmuyoruz.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası olarak diyoruz ki; İzmir Temsilcimiz Fatma Alökmen'in de aralarında olduğu tüm gözaltılar derhal serbest bırakılmalıdır! Hak ve özgürlükler mücadelemizin önündeki baskılar bizleri yıldırılmaz!

DEVRİMCİ TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI

10 Ekim 2018

Baskınlar gözaltılar bizi yıldırılmaz!

Yoldaşlarımız ve siper yoldaşlarımız derhal serbest bırakılsın!

Sermaye devletinin uşakları sabaha karşı 4 kentte ev baskınları gerçekleştirmiştir. Elimize ulaşan ilk bilgilere göre İzmir, İstanbul, Kocaeli ve Bursa'da 18 eve gerçekleştirilen baskında içlerinde yoldaşlarımızın, dostlarımızın ve siper yoldaşlarımızın olduğu 12 kişi sermaye devletinin uşakları tarafından gözaltına alınmıştır. Baskınlarda bulunamayan çok sayıda kişi hakkında da arama kararı çıkarılmıştır. Gerçekleştirilen baskınlara gerekçe olarak 7 Ekim'de İzmir'de sonuzluğa uğurlanan TKİP önder kadrolarından Teslim Demir'in (Sinan) cenaze töreni gösterilmiştir.

Ömrünü Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halklarının kurtuluş mücadelesine adanmış, bu uğurda her türlü zorluğu göğüslemiş ve devrimci mücadele tarihimize

önemli izler bırakmış bir devrimcinin anması; düzeni ve kolluk güçlerini tedirgin etmiş olsa gerek, böyle bir alçaklığa başvurmuşlardır. Devrimciler; bu ülkenin ve insanlığın aydınlık geleceğinin, sömürsüz, sınıfsız dünyanın temsilcileridir. Devrimcileri anmak ve değerlerini bayraklaştırmak, her şey bir yana insan olmanın ve insan kalmanın gereğidir.

Devrim mücadelesinde bedel ödemiş ve değerler yaratmış her devrimci gibi Sinan yoldaşımızı da sahiplendiğimizi değerlerine bir kere daha sahip çıktığımızı belirtelim. Alçakça yöntemlerle, ev baskınlarıyla devrimci-ilerici her eyleme, her değere saldıran düzen güçleri yoldaşlarımız ve siper yoldaşlarımız üzerinden topluma gözdağı vermeye çalışmaktadır. Fakat her türlü baskı ve devlet terörü

nafiledir. Bu topraklarda baskı, sömürü, katliamlar var oldukça devrim ve sosyalizm mücadelesinin bayrağının dalgalanmasını hiçbir güç engelleyemeyecektir. Buradan sermaye düzeninin temsilcilerine ve uşaklarına bunu bir kere daha ifade ediyoruz. Dostlarımıza da bu ülkenin yarım asırlık çınarı ve baskınlarda gözaltına alınan yoldaşlarımız, siper yoldaşlarımız şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesini sahiplenme çağrısını bir kere daha yineliyoruz.

Baskınlar, gözaltılar bizi yıldırılmaz!

Yaşasın devrimci dayanışma!

Gözaltılar serbest bırakılsın!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

BAĞIMSIZ DEVRİMCİ SINIF PLATFORMU

10 Ekim 2018

Dilek Gültekin derhal serbest bırakılsın!

(...)

Yöneticilerimizden Dilek Gültekin'in gözaltına alınmasına ise ömrünü sınıf mücadelesine harcamış bir kişinin cenaze törenine katılması gerekçe gösterildi. Havalimanı işçilerini tutuklayan ve Greif işçilerine 4 yıl sonra dava açan mahkemelerden gerekçelerinin uydurukluğunu biliyoruz. Amaç işçi sınıfının mücadelesini baltalamaktır.

Ancak işçi sınıfının hak ve özgürlük mücadelesi baskılarla, gözaltılarla, kanunsuzlukla engellenemez!

Dilek arkadaşımız derhal serbest bırakılmalıdır!

TÜM OTOMOTİV VE METAL İŞÇİLERİ SENDİKASI

Yasını tutmayacak, bize bıraktığın bayrağı her yerde dalgalandıracağız!

Almanya'daki uğurlamada Avrupa DGB tarafından yapılan konuşma...

Sinan yoldaşımız,

Senin soluksuz siyasal yaşamının son yıllarına Revolutionärer Jugendbund olarak en yakından, en canlı biçimde tanıklık ettik. Seninle bu yıllarda yan yana yürümüş olmanın, bu kokmuş düzene ve onun eli kanlı efendilerine karşı birlikte mücadele etmiş olmanın onurunu taşıyoruz.

Avrupa'nın zayıf devrimci siyasal yaşamı içerisinde sen davana her daim bağlılık ve inançla sarılmıştın. Etrafımızda sayısız devrimci dökülürken, senin asla tükenmeyen iraden bizlere her zaman ışık oldu. Bu ışık hiç sönmeyecek, kavgamızda yolumuzu hep aydınlatacak.

Birlikte katıldığımız eylemlerde kararlılıkla attığın sloganlar kulağımızda her zaman yankılanacak. O günlerde omuz omuza iken sesine ses kattığımız gibi, bundan sonra da sokaklarda güzel günler uğruna sessizliği delerek sesin olacağız.

Her eylem, yürüyüş, mitingde en yükseklerde taşıdığın kırmızı bayrağı devralıyoruz. Bu bayrağı her daim en yükseklerde dalgalandıracağız ve mücadelemizi büyütürük daha ileriye taşıyacağız.

Hiçbir çocuğu ayırt etmeksizin en içten, en doğal gülüşün ile gösterdiğin sev-

giyi büyütürük, tüm dünyadaki çocuklarla buluşturacağız.

Yaygınlaşan reformist dalgaya karşı sessiz kalmayıp, her sunumun, konuşmanın, tartışmanın devrim şiarını kararlılıkla sonuna kadar savundun. "Devrim hazırlanıyor" şiarını emanetin kabul ediyor ve bu şiarı sadık kalacağımızın sözünü veriyoruz.

Senin anılarımızda soluğu tükenmeyen, yolundan bir milim şaşmayan, kalbi gece gündüz sadece işçi sınıfının ve ezilen halkların haklı davası için çarpan dımdık bir devrimci olarak yaşayacaksınız. Senin anın kavgamızda gücümüze güç katacak, bizlere her zaman bu yolda umut olacak.

Senin bize yanındaki genç arkadaşlar

olarak değil, bu yolda yeni bir dünya uğruna birlikte dövüşen yoldaşların olarak sonsuz bir güven ile yaklaştın. Bu güvenini yüreğimizde taşıyor ve büyük bir özgüven ile bu güvenini boşa çıkartmayacağımızın sözünü veriyoruz.

Sinan yoldaş kavgamızda yaşıyor!

Sinan yoldaşa sözümüz devrim olacak!

Sinan yoldaşa veda değil, "Merhaba!"

devrettiği parti bayrağına sınıksız sarılıyoruz.

Dersim'in dağlarından fabrika havzalarına, "Tahsin Hoca'dan" "Karadayı"ya; Sinan yoldaşa uzanan süreç bir tarihtir. Ekim'in ve TKİP'nin, yani partimizin kurucularındandır yoldaş. Kurucu olmak, dümdüz bir yolun yolcusu olmak değildir. Yoldaşın parçası olduğu hareketimiz bilinçli bir tercih ve bin bir emeğin ürünü olarak devrimci kalmıştır.

Biz genç devrimcilerin mücadele içerisinde karşılaştığımız ilk saldırı şu sözlerle belirir: "Şu yaşını bir geç de gerçek yaşamla tanışınca görürsün. İşini eline al, yine mücadele edersin..."

Yoldaşımız gerçek bir hayat yaşamış, dövüşerek düşmüş, "ayakta ölmüştür". Dosta ve düşmana, her şeye inat bu

yaşa kadar da devrimci yaşanabildiğini göstermiştir. Hem de "sözde devrimcilik" değil, devrimci bir partinin profesyonel bir kadrosu olarak... Devrimciliğin olmazsa olmazı olan örgütlü yaşamı sürdürerek... Yoldaşın yaşamından ve dolaysız olarak partimizin tarihinden öğrenecek çok şeyimiz var. Davaya sarılmaz bağından, örgütçü yanından, militanlığından, mütevazı kişiliğinden, görev adamı olmasından, partiyi büyütme için maddi ve manevi her türlü çabasından... Yoldaşın hayatı biz genç komünistler ve mücadele içindeki her bir insan için eğitici ve dönüştürücü olacaktır. Şimdi bizlere düşen, yoldaşın ölümsüzlüğü ile bizlere bıraktığı şey, parti ile bütünleşmek ve partiyi büyütme olacaktır.

Veda etmiyoruz! Yoldaş söylediğimiz

her türküde, zorlandığımız her anda ve güldüğümüz her anda ve dahası, işçi sınıfını iktidarı almaya taşıyacak en küçükünden en büyük eyleme dek bizimle olacak. Mücadeleye katılan, ileriye atılan her bir yeni yoldaş sıcak gülümsemesi ile sarmalayacak ve heyecanla üzerine titreyecek. Geçmişin devrimci değerlerine duyduğu hassasiyeti gelecek her bir anda ve insanda yaşatacak.

Ne mutlu bize ki, bu topraklarda Sinan yoldaş gibi fedakâr devrimcilerin emeğini geleceğe taşıyacak partimiz var. Partimiz yaşadıkça yoldaşlarımız ölümsüzdür! Bu tarihsel eylemin ve büyük bir ailenin parçası olmak Sinan yoldaş ile hiç ayrılmamaktır. "Gelecek mutlak bizimdir!"

Sinan yoldaş ölümsüzdür!

Yaşasın TKİP!

GENÇ KOMÜNİSTLER

8 Ekim 2018

Sinan yoldaşı ölümsüzlüğe uğurladık. Naaşını omuzlarımızda, bilincini yumruğumuzda, acısını ve öfkesini yüreğimizde, özünü, yani partimizi bayrağımızda taşıdık.

Gözlerimizdeki yaş ile sonsuz karşılaşmanın ve tesadüflerin ayırıcılığına tarihimize sınıksız sarıldık. Yoldaşın sonsuzluğa uğurlanışı, geçmiş ile gelecek arasında kurulan bir köprüydü. Dokuz aylık Deniz'den 90 yaşındaki anaya, sokaktaki kedilerden naaşın üzerindeki karanfillelere dek sonsuz gurur ve hüznü beraber taşıdık. Ölüm ve yaşam bütün ihtişamı ile yoldaşa duyduğu derin saygıyı gösterdi.

Yoldaşın gözü arkada kalmayacak, buna hiç kuşkumuz yok! Komünistler için tarih bilinci ne ise, insan için emek ne ise, doğa için diyalektik ne ise yoldaşımızda cisimleşen, vücut bulan ve bize aktarılan da odur. Biz genç komünistlere

EKİM: Yeni bir çizgi, yeni b

Türkiye’de 12 Eylül sonrası dönem, geleneksel devrimci hareketin saflarında oportünizm halinde yozlaşmanın, mültecileşmenin ve tasfiyeciliğin salgın haline geldiği bir dönemdir.

Tasfiyecilik en başta kendisini, devrimci örgüt ve pratiğinden kaçış olarak ortaya koydu. Dönemin moda eğilimi, bir bulaşıcı hastalık gibi yayılan ilkesiz birlik arayışları ve legalizmdi. Yıllarca sürececek olan tüketici birlik tartışmaları ve girişimleri ile legal dergi furyası ortalığı kapladı. Bunu, geçmişin şaşaalı kimi parti ve örgütlerin utanç verici biçimde kendilerini tasfiye edip, reformist legal partilere dönüşmeleri izledi. Bu, bir ideolojik ve moral kırılmaydı.

Geçmişin devrimciliği miadını doldurmuştu. Dönem yeni bir dönemdi ve ancak yeni bir hareketle kucaklanabilirdi. Bu ise ancak geçmişle devrimci bir temelde hesaplaşmak ve diyalektik inkar yolu ile onu aşmakla mümkündü. Bunu yalnızca geleneksel devrimci hareketten kopan bir avuç komünist başarabilirdi.

Yaşanan köklü ve sert bir kopuştu. Marksizmin proleter sınıf özü ve devrimci diyalektik yöntemi belirleyici halklardı. Marksizm-Leninizm biricik referans; toplumsal devrim ve sosyalizm vazgeçilemez hedef; Ekim Devrimi, hala da aşılma-yan ve dolayısıyla esin kaynağı olmaya devam eden çığır açıcı bir büyük tarihsel devrimci eylem; Türkiye bir devrim top-

rağı; ve nihayet, devrimci sınıf toplumun devrimci geleceği ve devrimci parti acil yaşamsal ihtiyacı. Bunların tümü bu kopuşun köşe taşlarını oluşturuyordu.

Bu kopuşu başaran bir avuç komünist, gerisinde burjuva demokrasisine hayranlık ve teslimiyet olan ve Marksizm-Leninizm’e, Ekim Devrimi ve eserlerine, devrime, onun olmazsa olmazları olan devrimci sınıf ve devrimci partiye ve sosyalizme dönük ideolojik saldırılara karşı kararlı bir mücadele yürüttü. Marks, Engels ve Lenin’e, onların eseri olan klasik teorinin özüne daha sıkı sarılma; eleştiri silahını elden düşürmeksizin, onun en

büyük eseri ve dünya proletaryası ve ezilen halkların en büyük kazanımı olan Ekim Devrimi’ni sahiplenme çağrısı yaptı. Bu yönde adımlar attı, açılımlar yaptı.

Siyasal yaşama illegal bir yayın organıyla, EKİM’le başladı. EKİM’in ilk işi, tasfiyeci oportünizme sert ve şiddetli bir savaş açmak oldu. İlk sayısının kapağında “Yeni Ekimler için ileri!” şiarı yazılıydı. Bu şiardardan hareketle, devrime elveda demenin diğer adı olan mültecileşmeye karşı ilkeli bir mücadele yürüttü. Teorininin, politikasının ve örgüt anlayışının merkezine işçi sınıfını koydu. “Siyasal bir sınıf hareketi için ileri!” çağrısını yüksel-

terek, hedefinin sınıfın devrimci partisini inşa etmek olduğunu açıkladı.

EKİM kuşkusuz öncelikle komünistlerin kendilerini tanımladıkları illegal bir yayın organıydı. Ama o sadece bir yayın organı olmadı, aynı zamanda parti öncesi örgütü inşada son derece önemli bir işlevi yerine getirdi. Nihayetinde süreç partiyle taçlandı. EKİM ile parti özdeşleşti.

EKİM’in ve EKİM’ci komünistlerin en büyük iddialarından biri, EKİM’in “yeni bir çizgi, yeni bir gelenek ve yeni bir kültür” olduğu idi. Gerçekten de her alanda ve her bakımdan böyle oldu. Her zaman

Teslim Demir’in cenaze töreninde oğlunun yaptığı konuşma

Sevgili dostlar, sevgili yoldaşlar, Babam aramızdan fiziken ayrılmış durumda. Fakat bu kadar insanın burada toplanması, geriye bir şeyler bıraktığını gösteriyor. Herkeste muhakkak ayrı bir iz bırakmıştır. Ben bugün kendi mirasımı sizinle paylaşmak istiyorum.

Babam ile ilk tanıştığımda 4 yaşındaydım. Babanın ne olduğunu bile bilmiyordum ama annem sayesinde hiçbir zaman o boşluğu hissetmemiştim. Artık annemin yanında başka birisi daha vardı ve ben bu durumdan hiç memnun değildim. Oğluna ilk hediyesi bir oyuncak falan değildi, bir Lenin posteriydi. 4 yaşındaki bilinçsiz bir çocuğa ilk hediye olarak Lenin posteriyi verenin pedagojiden anlamadığını düşünürsünüz haklı olarak. Bizim toplumda anneler ve babalar çoğu zaman rollerini

çok ciddiye alır ve iyi bir aile kurmak isterler. Kendi ailesini ihmal edenleri de parmakla gösterip eleştirirler “sorumsuz” diye. Evet, babam hiçbir zaman sıradan bir baba olmadı, çünkü bize daha fazlasını verdi. O yüzden şu an özlediğim kişi sadece babam değil, özlediğim kişi benim en yakın yoldaşlarımdan birisidir.

Devrimciliği Altun ve Sinan yoldaşlardan öğrendim. Daha genç iken devrimciliği çok içselleştirmedim halde onları izlemek, onların gece gündüz fedakârca koşturmasını görmek, benim dünyadaki sorunlara ilgimi arttırmıştı. Bu, aynı zamanda dünyaya bakış açımda ve bilincimde sıçramalara yol açmıştı. Ve bugün dünyada ne olup bittiğini anlıyorsam, haksızlığa, sömürüye ve baskıya müdahale edebiliyorsam, sistemin içinde bir koyun gibi

yaşamıyorsam, insan olarak çürümüşüm, bu büyük bir oranda onların saygınlığına borçluyum.

Şimdi Sinan yoldaşın yokluğu da hissediyoruz ve güncel politikamızda zaman hissedeceğiz, çünkü gitmiş olan yoktu. Devrimci mücadele nereye gidiyordu ve verdiği büyük emek eşsizdi. Döneminde o yaşta daha dimdik ayakta duran bir umut kaynağıydı. Sinan yoldaşın birçok insanın kaybettiği devrimci çizgiyi taşıyordu. Kapitalist toplumun baskı ve karamsarlığı göğüsünü geriye atmıyordu. İşte bu yüzden yaşadığı hayal kırıklıklarına, kayıplarına, kencelere rağmen, son nefesini hiçbir zaman “eski devrimciyim”

Bir kültür, yeni bir gelenek!

Teslim Demir

bu şiarının ruhuna uygun davrandı. Örneğin, daha ilk sayılarında EKİM'i "düşünen ve savaşan kadroların" örgütü olarak tanımladı, yayın organı olarak EKİM'i de sadece yazarların değil, tüm Ekimcilerin ve dahası ona yazmak isteyen tüm işçilerin ve devrimcilerin kürsüsü ilan etti. İsrarla onlardan EKİM'e yazmalarını istedi, bunu çok özel bir biçimde teşvik etti.

EKİM'ciler sınıf devrimcileriydiler. Temsil ettikleri sınıf gibi kapsayıcı, birleştirici ve bu anlamda da devrimciydiler. Tasfiyeciler oportünizme özgü küçük-burjuva inkarcılığının tam tersine, yine Marks, Engels ve Lenin'i referans alarak, geçmişin tüm devrimci birikimine, devrimci değerlerine ve tarihsel kişiliklerine sahip çıktılar. Düşünsel alandan politik ve moral alana dek, günün kuşaklarına esin kaynağı olan her ürüne sayfalarında yer verdiler. EKİM'in partisinin Kuruluş Kongresi'nin bildirisinde, devrim ve sosyalizm davası uğrunda acı çekmiş, emek harcamış, yiğitlik örneği olmuş dünün ve bugünün tüm kuşaklarının temsilcileri, bu birikimin yeni bir temelde daha da ileriye taşıyıcıları olduklarını açıkladılar. Türkiye'nin devrimci birikiminin, parti ile birlikte sağlam bir güvenceye kavuştuğunu ilan ettiler.

Devrimci bir sınıf hareketinin gelişimini sağlamak, EKİM ve EKİM'cilerin en başından itibaren en önemli hedefi idi. Bunun için ise öncelikle siyasal bir

hareket olmak gerekiyordu. EKİM çok da uzun sürmeyen bir zaman zarfında bunu başardı. Geleneksel devrimci hareket içinde kendisine apayrı bir yer açtı. Yalnızlıklarla boğuşarak, geleneksel hareketin suskunluk fesadını püskürterek, içeriden ve dışarıdan yoluna çıkan tasfiyeciler dalgalarına ve kırılmalara direnerek, teorik-ideolojik inşaa görevinin gereklerini yerine getirerek, geleneksel hareket üzerindeki zaferinin ilanı anlamına gelen bir program inşa etti.

EKİM herhangi bir yayın, EKİM de Türkiye solunun 41. grubu değildi. EKİM, siyasal bir hareket olmayı sınıf zeminine oturan devrimci bir örgütün inşası olarak ele aldı. Küçük-burjuva devrimciliğinin "profesyonel devrimci çekirdekler"den oluşan örgüt anlayışını sınıf dışı devrimcilik olarak niteledi ve mahkum etti. Başından itibaren sınıfa yöneldi, devrimci sınıf çalışması görevlerine yoğunlaştı.

EKİM, en zor koşullarda sınıf çalışmasının en önemli silahı olarak işçilere ulaştırıldı. Hareket zaman zaman gerilimli geçen yılların ardından nihayet partiyeye büyüdü. EKİM bu kez partinin yayın organı oldu.

EKİM, 28 yıl önce yayın hayatına başladı. Son sayısının başyazısının başlığında çok yerinde ifade ile, EKİM, "28 yılın soluğu"dur. Önce aylıktı, bir süre sonra 15 günlük periyodlarla çıktı. Partinin kuruluşu ile birlikte tekrar aylık periyoduna

döndü. Zaman zaman periyodunda akşamalar yaşansa da, bugün 300. sayısına ulaşan EKİM, komünistlerin hala en güçlü ve en etkili silahıdır.

EKİM önce, devrimde ısrar eden ve bir elin beş parmağını geçmeyen inatçı, inançlı, kararlı ve samimi komünistin kürsüsüyüdü. Şimdiyse işçi sınıfı hareketine yol gösteren bir yayındır, partinin elinde sınıfı devrimcileştirme çabasının en vazgeçilemez aracıdır.

EKİM, son elli yıllık devrim tarihimizin en önemli kazanımı olan TKİP'nin Merkez Yayın Organı'dır.

EKİM, TKİP demektir...

EKİM, partimizin özü ve özettir...

TKİP'yi sahiplenmek, EKİM'i sahiplenmektir!

EKİM devrimin güncelliğidir!

Günümüzün devrimciliği, EKİM'ci olmayı, TKİP bayrağı altında birleşmeyi gerektirir!

Bugün yeniden EKİM'ci olmak zamandır! Partili, yani TKİP'li olmak zamandır.

Bu inançla, tüm TKİP'lileri ve samimi devrimcileri EKİM'ci olmaya ve her alanda ve her bakımdan EKİM'e sahip çıkmaya çağırıyoruz.

(Ekim'in Nisan 2016 tarihli 301. sayısında S. Metin imzasıyla yayınlandı...)

üyüp gitmiyorsam, esindedir.

unu hepimiz burak yaşamda da her dediği, olmadığı yer de ise, o orada idi Devrimci kimliğiyle ırması, herkes için daş aynı zamanda rime inancını içinun yarattığı çarevordu ve bir adım en 66 yaşına kadar, plara, zulme ve işe kadar kendisine ' kavramını kullan-

mamıştır.

Sinan Yoldaş'ı, Karadayı'yı, Teslim Demir'i anlamak istiyorsak eğer, onu unutturmamak istiyorsak, bize açtığı yoldan yürümemiz lazım. Bu yolda bize fazlasıyla öncülük etmiş ve geride bir sürü tohum bırakmıştır. Onun ölümsüzleşmesi bize bir çağrıdır. Hepinizi çağırıyorum: İşçileri, işsizleri, emekçileri, gençleri, anneleri ve babaları... Yoldaşımıza bugüne kadar inancımızı kaybetmediğimiz gibi, devrimde de inancımızı kaybetmeyelim, çünkü başka bir dünya mümkündür!

Yoldaş, bu bir sözdür. Son ana kadar elinde tuttuğun orak çekiçli kızıl bayrak yere düşmeyecek.

Seninle gurur duyuyorum.

Hoşça kal Sinan Yoldaş, hoşça kal baba...

Yoldaşın, oğlun...

Siper yoldaşlarından Teslim Demir'e...

Almanya'da yapılan uğurlama törenindeki konuşma ve mesajlar kısaltılarak yayınlanmıştır...

"O HEP İYİ BİR KOMÜNİSTTİ, İNANÇLARINA HEP BAĞLI KALDI"

(...) O hep iyi bir komünistti, inançlarına hep bağlı kaldı. Aynı zamanda çok yetenekli bir örgütçüydü. Eğer devrimci mücadelenin daha sonraki gerileme süreci olmasaydı, daha büyük mücadelelerde Teslim yoldaşın rolü çok daha ileri olurdu. Buna tüm kalbimle inanıyorum.

(...)

ESP temsilcisi Ziya Ulusoy tarafından yapılan konuşmadan...

"SİNAN YOLDAŞIMIZI UNUTMAYACAĞIZ!"

Sinan yoldaşın yoldaşları, ailesi ve tüm halkımızın başı sağ olsun! (...) Sinan yoldaş dik duruşuyla, mücadelecisi, mütevazı kişiliğiyle bu dönemin dinamik kişiliğini temsil eden bir arkadaştı. Sadece teorisyen değildi; aynı zamanda teoriyi pratiğe dönüştüren gerçek bir devrimciydi.

(...)

Kürt özgürlük hareketi adına yapılan konuşmadan...

"HALK CEPHELİLER İÇİN, SİNAN YOLDAŞIN DOSTLUĞU UNUTULUR GİBİ DEĞİLDİR"

(...) Sinan yoldaş, Teslim Demir yoldaş, sıradan bir devrimci değildir.

Onun için partisi, "Siyasal yaşamı ve mücadelesi bir partiye sığmayacak türden devrimcilerin nadir örneklerinden biriydi" tanımlamasını yapmıştır.

Gerçekten de Sinan yoldaş söz konusu olduğunda çok doğru, çok yerinde bir tanımlamadır.

Sinan yoldaş, bu özelliği ile tam da içinden geçtiğimiz süreçte devrimimizin ihtiyaç duyduğu devrimcilerdendi. (...)

HALK CEPHESİ

06.10.2018

"KARARLI VE MÜTEVAZİ DURUŞUYLA ÖRNEK BİR DEVRİMCİ"

(...) Yurtdışı faaliyetleri içinde hepimizin Sinan olarak tanıdığı Teslim Demir, kararlı ve mütevazı yaşamı ile de hep örnek olmuştur. Onun katılıp da pankart taşımadığı, bildiri ve gazete dağıtmadığı hiçbir etkinlik olmamıştır. Bir kadro olarak, en sıradan insana dahi örnek olan

bu tavrı, onun kibirden uzak, devrime ve partisine olan bağlılığın onda simgeleşmiş haliydi. Bunu her devrimci içselleştirmeli ve örnek almalıdır.

(...)

TKP/ML - (YURTDIŞI KOMİTESİ)

"SİNAN YOLDAŞI DİMDİK VE FEDAKÂR BİR DEVRİMCİ OLARAK TANIDIK"

(...) MLPD, Sinan yoldaş uzun yıllar boyunca ortak çalışmalarımızda, proletarya ve kitlelerle sınıksızlığı olan, dimdik ve fedakâr bir devrimci olarak tanıdı.

Onun, enternasyonal, marksist-leninist gelişmelere ve işçi hareketine – ICOR'un çalışmasına olduğu gibi– her zaman ilgisi vardı. Özellikle sanayi proletaryası içindeki faaliyete çok özel bir anlam vermektedir.

Onun ölümü, sizin için de Türkiye devrimci ve işçi hareketi için de büyük bir kayıptır. (...)

**GABI FECHTNER, MLPD BAŞKANI
ALMANYA MARKSİST-LENİNİST PARTİSİ – MLPD
MERKEZ KOMİTESİ**

GİDENLERİMİZE, ONLARA...

(...) Teslim Demir yoldaş, can bedeli savaşa atılmasına yol açan inandığı devrimci değerlerden ödün vermediği gibi, kavga yıllarını hiç kuşkuyla düşmeden, burukluk yaşamadan geride bıraktı. Tarihi kavgamızda devrimci yaşamı ve deneyimleri ile üstlenmiş olduğu sorumluluğun ağırlığının farkındaydı. Bu farkındalık onu fedakâr ve güçlü kılıyordu. (...)

Almanya'daki uğurlama töreninde

MKP Avrupa Yürütme Komitesi adına sunulan mesajdan...

"MÜCADELEDE TESLİM DEMİR'İN EKSİKLİĞİ HİSSEDİLECEKTİR"

(...) Dünyada sömürü ve baskı sistemi olan emperyalist kapitalist sisteme ve faşizme karşı enternasyonal proletaryanın ve ezilen halkların her alanda sürdürdüğü mücadelede Teslim Demir'in (Sinan) eksikliği hissedilecektir.

Şimdi sizlere, bizlere ve tüm devrimci camiaya düşen görev, mücadelenin bağrında pişerek gelen bir ömrü davaya adayan devrimci bir kadronun boşluğunu mücadeleye daha sıkı sarılarak doldurmak ve onu kavgamızda yaşatmaktır.

TKP/ML - YDK

"ZOR DÖNEMLERİN DEVRİMCİ ÖZÜ"

(...) Teslim Demir gibi zor dönemlerin devrimci özünü açığa çıkarmak zorundayız. Bir amaç uğruna harekete geçmek yoksa umut da yoktur. Dünyayı değiştirme amacımızı sürdürecektir, umudu hep canlı tutacağız. Devrimin ilerlemesi durdurulamayacak; biz KAZANACAĞIZ. (...)

PROLETER DEVRİMCİ DURUŞ

"SİPER YOLDAŞLIĞINI PRATİĞİYLE GÖSTEREN BİR DEVRİMCİ"

(...) Bizim için Sinan arkadaş devrimci değerlere bağlı, umut ve inançla dolu bir dosttu. Siper yoldaşlığının ne demek olduğunu bilen, pratiğinde gösteren bir devrimciydi Sinan. Devrimci değerlere bağlı, devrimci kurumlara dostça saygı

ve sevgi dolu davranışıyla hatırlayacağız onu.

Bir devrim emekçisiydi Sinan. Devrimci dostluğu, alçakgönüllülüğü, özverili çalışmasıyla anacağız, candan tavırlarıyla hatırlayacağız. (...)

GÜNEY DERGİSİ VE NRW-TÖB ADINA İLYAS EMİR

"ONUN MÜCADELESİNDEN ÖĞRENECEK ÇOK ŞEY OLDUĞUNU UNUTMAMALİYİZ"

(...) Emperyalist kapitalist sistemin her bakımından devrimci örgütlü savaşıma saldırdığı ve tasfiyeciliği geçer akçe kılmaya yöneldiği, çürümenin ve yozlaşmanın umutsuzluk eğilimi olarak kışkırtıldığı ortamda, iğneyle kuyu kazarcasına devrimci çalışma yürüten, kitleleri devrimleştirip kavgaya katmaya çalışan Sinan hocanın yaşamı ve mücadelesinden öğrenecek çok şey olduğunu unutmamalıyız. (...)

HALKIN BİRLİĞİ

"SİNAN'IN MOTİVASYONU İLE MÜCADELE SÜRDÜRÜLMELİ"

(...)

Sinan'ın özet olarak hepimizde bıraktığı, onun devrimci motivasyonuydu.

Ben Sinan'ın yaşamında bunu örnek görüyorum.

Bu yaşamı unutturmak istemiyorsak, yapılması gereken, o motivasyonla mücadeleyi sürdürmektir.

Devrimci Proletarya adına yapılan konuşmadan...

İşsizlik fonu yağması devam ediyor

Geçtiğimiz günlerde işçilerin ücretlerinden yapılan kesintilerle oluşturulan İşsizlik Sigortası Fonu'ndan yaklaşık 11 milyar TL'nin kamu bankalarına aktarıldığı açıklandı. Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın, yaptığı açıklama ile "bu Özal'dan bu yana böyle" diyerek, amaçlarının "kamu kaynaklarının daha etkin kullanımı" olduğunu ifade etti. Kuruluşunu sınıf devrimcilerinin yerinde bir tabirle "oltanın ucundaki yem" olarak tanımladığı İşsizlik Sigortası Fonu, İbrahim Kalın'ın da ifade ettiği gibi, cumhuriyet tarihindeki her fon gibi, asıl amacının dışında, sermayenin "etkin kullanımı"na açıldı.

DÜNDEN BUGÜNE İŞSİZLİK FONU YAĞMASI

Açıklanan verilere göre hacmi yıldan yıla artan fondan, kurulduğu tarih olan Mart 2002 ile Ekim 2016 tarihleri arasında sadece 13,6 milyar TL gerçekten işsizler için kullanıldı. Yani oran olarak yalnızca %2'si... Yine 2016 yılında açıklanan rakamlar da fon payının her işçiden kesilmesine rağmen çok sınırlı sayıda işçiye ödeme yapıldığını gözler önüne seriyor. Her yüz işsizden ancak 13'ü fondan faydalanabiliyor. Birleşik Metal-İş Sendikası Araştırma Merkezi'nin (BİSAM) yaptığı açıklamalar ise işsizlerin yararlanamadığı İşsizlik Sigortası Fonu'nun nerelerde etkin kullanıldığını gösteriyor. Eylül 2018'de paylaşılan rapora göre fonun kuruluşundan Ağustos 2018'e kadar;

İşsizlere 20 milyar 661 milyon TL harcanırken, buna karşın Hazine'ye 11 milyar 512 milyon TL, Türkiye İş Kurumu'na

(Aktif İşgücü Programları) 19 milyar 838 milyon TL, stopaj vergisine (iadeler çıkılmı) 5 milyar 845 milyon TL, Teşvik ve destek için 11 milyar 524 milyon TL dağıtıldı. Yani işsizler için yapılan ödeme 20 milyar TL dolaylarında kalırken, devlet kasasına ve asalak kapitalistlerin cebine aktarılan meblağ 29 milyar TL'ye yaklaştı.

Soma'da kaybedilen 301 işçi için ödemeler, ekonomik kalkınma ve sosyal gelişmeye yönelik yatırımlar, doğum ve evlat edinme sonrası yarım çalışma ödeneği, stajyerlerin masrafları, patronların sigorta primi, sınav parası, kamu kurumlarında çalıştırılan "işsiz" parası, krizde üretimi duran işyerinde işçinin maaşının da işsizlik fonundan ödendiği belirtildi. Fondan 8 ayda patronlara verilen teşvik oranının 16 yılda işsizlere yapılan ödemenin yaklaşık üçte biri dolayında olduğu belirtildi.

Bu raporu paylaşmışken İşsizlik Sigor-

tası Fonu'ndan karşılanan üç alana ayrıca değinmekte fayda var: Ücret Garanti Fonu, Yarım Çalışma Ödeneği ve Kısa Çalışma Ödeneği.

Ücret Garanti Fonu, iflas durumu ile karşılaşan sermayedarı kurtarmak için kullanılıyor. Bu kapsamda yapılan yağmaya dair geniş veriler bulunmasa da Ücret Garanti Fonu çerçevesinde 2017 Eylül ayında 2 milyon 39 bin 477 liranın, işçinin cebinden kesilen para ile oluşturulan fondan yine işçiye maaş olarak ödendiği biliniyor. **Yarım Çalışma Ödeneği** ise sermaye devletinin özellikle son yıllarda hayata geçirmeye çalıştığı ve özellikle kadınlara müjde olarak sunduğu esnek ve güvencesiz bir çalışma biçimi olan yarım gün çalışma için ayırdığı fonu ifade ediyor. Yine bu fon kapsamında Eylül 2017'de 1 milyon 227 bin 678 lira ödeme yapıldı. Geçtiğimiz günlerde Ankara Sanyai Odası Başkanı Nurettin Özdebir'in

de hatırlattığı **Kısa Çalışma Ödeneği** ise kriz zamanlarında üretimi daraltan ve işgününü kısaltan kapitalistlerin imdadına yetişiyor. Bu ödenekle ilgili açıklanan veriler ise çok daha sınırlı. 2017 yılında *Resmi Gazete*'de yayımlanan bir karara göre fondaki varlığın "istihdam seferberliği" için -yani sermayedarlara teşvik için-harcandığı söylenen yüzde 30'luk kısmının yüzde 50'ye çıkarıldığı açıklanmıştı.

Fonun büyük kısmı sermayedarlara akarken bir kısmının da nereye harcandığı belli değil(!) Sayıştay, 2013, 2014 ve 2015 yıllarında fondaki 553 milyon liranın nereye harcandığının bilinmediğini açıkladı. 2017 yılında ise yine Sayıştay'ın açıklamasına göre İşsizlik Sigortası Fonu Yönetim Kurulu kararı olmadan tam 996 milyon 214 bin 197 lira 15 kuruş harcama yapıldığı açıklandı. 2015 yılında AKP'nin seçim rüşveti olarak belediyelerinde işe aldığı geçici işçilerin ücret ödemelerinin İşsizlik Fonu'ndan yapıldığı açığa çıkmıştı. Yine kaçak sarayın yapım masraflarının bir kısmının bu fondan karşılandığı kuvvetle muhtemel...

Burada ancak kısa bir dökümünü sunabildiğimiz bu yağma ve talan, aslında tüm bir sistemin özünü veriyor. Zenginliklerini, üreten sınıfa borçlu olan asalaklar zaten tümünden bu sınıfın emeğini yağmalayarak varlıklarını sürdürüyorlar. Bu nedenle tüm işçi ve emekçilerin oltanın ucundaki yemlere aldanmayarak bu kapitalist sınıfa karşı güvenceli iş ve insanca yaşamaya yeten ücret için mücadele etmesi gerekmektedir.

Bir yılda asgari ücret 199, yoksulluk 1181 TL arttı

Birleşik Metal İş Sendikası Sınıf Araştırmaları Merkezi (BİSAM), Eylül 2018 dönemi açlık ve yoksulluk sınırını açıkladı.

Dört kişilik bir ailenin sağlıklı beslenebilmesi için günlük 61.9 TL, aylık 1.857 TL harcama yapması gerektiği belirtildi.

Dört kişilik ailenin sağlıklı beslenmek ve insanca yaşayabilmek için yapması gereken asgari harcama tutarı ise aylık 6 bin 424 TL olarak açıklandı.

Yetişkin bir kadının sağlıklı beslenmesi için günlük 15.81TL, yetişkin bir erkeğin 16.32TL, 10-18 yaş arası bir çocuğun 17.56TL, 4-6 yaş arası bir çocuğun ise 12.22 TL harcama yapması gerektiği de verilere yansdı.

Yetişkin bir kadının sağlıklı beslenmek için yapması gereken aylık harcama tutarı 474 TL olurken, yetişkin bir erkek için ise bu rakam 490 TL, 10-18 yaş bir çocuk için 526,8 TL, 4-6 yaş bir çocuk için 367 TL olarak açıklandı.

Rapora göre, 2017 Eylül ayına kıyasla yoksulluk sınırı 1.181 TL, açlık sınırı 341 TL arttı. Gecen aya kıyasla ise açlık sınırı 108 TL, yoksulluk sınırı ise 374 TL arttı.

Asgari ücret 2017'ye kıyasla 199 TL artış ile 2018 yılı için 1.603 TL'ye çıkarılmıştı.

Buna göre yoksulluk sınırı asgari ücrete kıyasla 6 kat, açlık sınırı ise yaklaşık 2 kat arttı. 2003 Eylül ayında 414 TL olan açlık sınırı ise 15 yılda 4.5 kat arttı.

Genişletilmiş MYK toplantımızın sonuç bildirgesi:

Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için örgütlenelim!

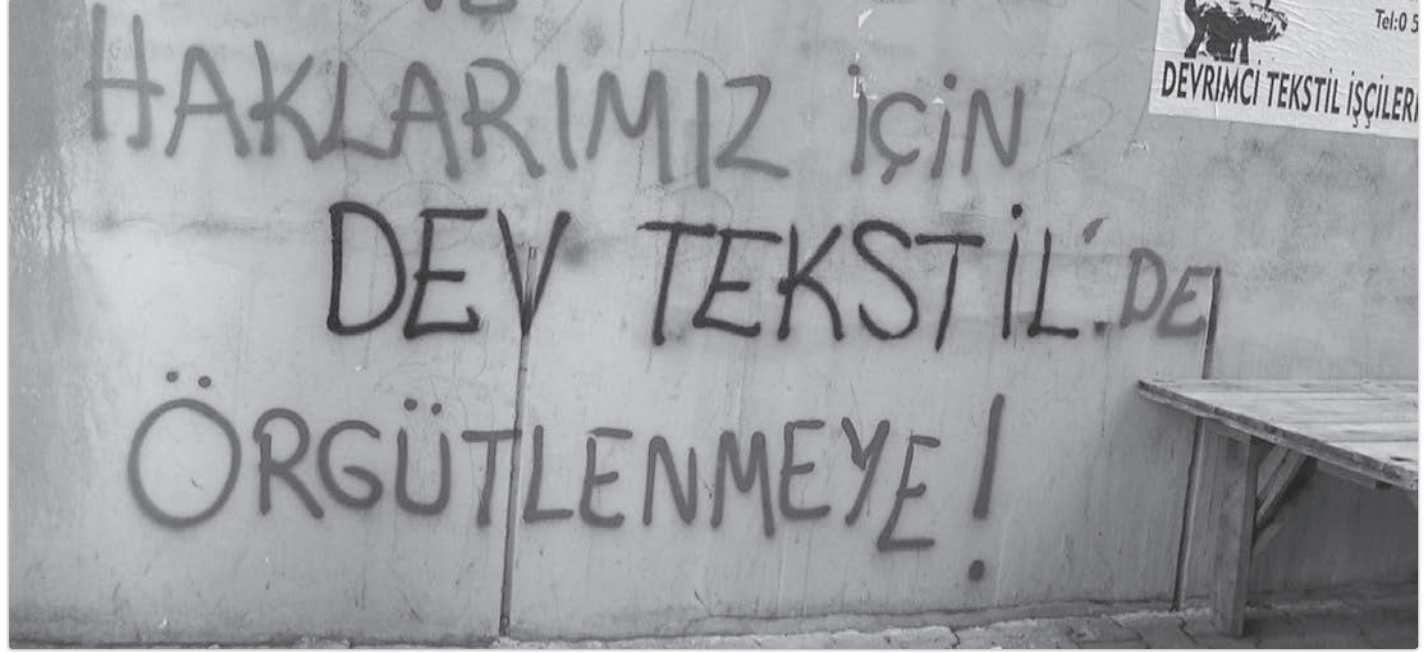
Sendikamızın Genişletilmiş Merkezi Yürütme Kurulu toplantısı 30 Eylül Pazar günü gerçekleşti. Sendikamızın faaliyetlerinden işçi sınıfının gündemlerine, siyasal gelişmelerden ekonomik kriz ve Greif işgali davası üzerine değerlendirmeler yapılarak çeşitli kararlar alındı.

Toplantımızın önemli bir kısmını kriz, Greif davası ve sınıfa dönük saldırılar oluşturdu.

Ülkemiz çok yönlü kriz sarmalı içindedir. Ekonomik kriz gün geçtikçe daha da derinleşmektedir. Bununla beraber baskı ve anti demokratik uygulamalar artıyor, toplumsal muhalefetin her kesimi en azgın saldırılarla bastırılmaya çalışılıyor. Patronlara ise yeni sömürü ve rant olanakları sağlanıyor. İşçi ve emekçilerin çalışma ve yaşam koşulları her geçen gün ağırlaşıyor, alım gücü azalıyor. İşçi ve emekçilerden kesilen vergiler ve haraçlardan oluşan kaynaklar kapitalistlere ve iktidardaki güçlere peşkeş çekiliyor.

AKP iktidarlarının 16 yıldır gerçekleştirdiği tahribatların faturası her türlü kirliliğe ve yöntemle işçi ve emekçilere kesiliyor. Toplum üzerindeki gerici ideolojik hegemonyasını ve devlet gücünü kullanan AKP iktidarı her türlü çarpıtma ile kendi yalanlarını topluma gerçek olarak sunuyor. Direnen işçi ve emekçilere azgınca saldırılması talimatı veriyor ve tutuklama terörünü devreye sokuyor. 3. havalimanı inşaatı işçilerinin ve onların yanında olan sendikacıların karşı karşıya kaldığı saldırı ve tutuklama terörü bu durumun en somut göstergesidir.

Her şeye rağmen geleceği ve özgürlüğü için mücadele eden işçiler, emekçiler ve diğer toplumsal kesimler saldırılara karşı ses çıkarmakta mücadele etmektedir. Hayata geçirilen çok yönlü saldırılara karşı verilen mücadeleler anlamlı

dır. Sendikamız her türlü saldırıya karşı verilen mücadelelerin kalıcı sonuçlar üretmesinin, sınıfı harekete geçirmekten geçtiğinin de farkındadır. Bunun için tüm ilerici güçlere, başta krizin sonuçlarına ve anti demokratik uygulamalara karşı sanayi havzalarında ve her alanda ortak mücadele çağrısı yapmaktadır.

GMKY toplantımızda öne çıkan bir diğer gündem ise Greif dava süreci oldu. Greif işgalinin ardından 4,5 yıl geçmesine rağmen, kapanmış dosya, sermaye devleti tarafından üstten talimatla tekrar açılmış bulunuyor. Greif işgali davasının 4,5 yıl sonra tekrar açılması tesadüfi bir durum değildir. İşçi sınıfının tabanda biriken mücadele dinamiklerini ezme ve ilerici kesimlere gözdağı verme hesabının bir ürünüdür. Dava süreci son zamanlarda işçi eylemlerine dönük azgın saldırı ve tutuklama teröründen bağımsız değildir. Tüm bu saldırılar krizin faturasını işçi ve emekçilere kesen sermaye iktidarının

tabandan gelişecek kitle eylemleri konusunun bir sonucudur. Sendikamız dava sürecini bu bütünlük içinde ele almaktadır. Greif davasını sermayenin ve temsilcilerinin saldırılarına karşı mücadele mevzisine dönüştürmek için çaba sarf etmektedir. İşçileri, emekçileri ve tüm ilerici kesimleri de bu bilinçle dava sürecine sahip çıkmaya davet etmektedir. Sermayenin ve temsilcilerinin sınıf mücadelesinin devrimci, ilerici değerlerini ve birikimini boğmaya dönük saldırılarına karşı işçi sınıfının fiili meşru mücadelesini sahiplenmeye davet etmektedir. 12 Kasım'da mahkeme önünde Greif şahsında işçi sınıfının devrimci ilerici birikimini sahiplenme ve mücadele çağrılarını yükseltme çabasını büyütme davet etmektedir.

GMKY, sendikamızın temsilciliklerinin olduğu kentler başta olmak üzere ulaşılan tüm alanlarda genel mecliste Greif dava süreciyle ilgili alınan kararları güçlü biçimde hayata geçirme ve dava

gününü güçlü bir kitle etkinliği biçiminde örgütlemek için ortaya konulan çabaları güçlendirme kararı almıştır. Dava sürecini kriz ve sınıfa dönük saldırı çalışmalarını bütünlüğü içinde ele almak, örgütlemek için çabasını güçlendirerek sürdürecektir. Diğer güçlerle ortak mücadele hattını örmek için her türlü girişimde bulunacaktır. Sendikamız diğer tüm gündemleri bu ekseninde ele alacak ve buna uygun planlamalar yapacaktır.

GMKY'mız işten atmalara karşı ve ücret zam dönemine dönük mücadeleyi de önüne almıştır. Sermaye sınıfının bu alandaki saldırılarına karşı mücadeleyi diğer gündemlerle bütünlüğü içinde ıslayacaktır. Bu doğrultuda çeşitli araçlar hazırlayarak kullanacaktır. İşçi toplantıları vb. gerçekleştirecektir.

GMKY sendika yayınlarımızı da değerlendirmiştir. Sendika yayınlarımızda kriz, sınıfa dönük diğer saldırılar, Greif dava süreci, mücadele perspektifi sunan ve sınıfın örgütlülüğünü geliştirecek yazılara özel olarak yer verilmesi kararlaştırılmıştır.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası olarak başta tekstil işçileri olmak üzere tüm işçi ve emekçileri, ezilen tüm kesimleri sınıfa karşı sınıf mücadelesini büyütme, krizin faturasına sermayeye ödetmeye ve saldırılara karşı ortak mücadeleyi örgütlemeye çağırıyoruz.

**DEVİRİMCİ TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI
MERKEZİ YÜRÜTME KURULU**

10 Ekim 2018

**Ford Otosan
da faturayı
işçiye kesti**

Ekonomik kriz üretim alanlarında daha da hissedilir hale gelmeye başladı. Krizin yansıması olarak fabrikalarda üretimde düşüşler, işten atmalar, daralma kararları ardı ardına geliyor. Geçtiğimiz haftalarda Tofaş daralmadan kaynaklı Ekim ayı içerisinde 9 gün ara vereceğini açıklamıştı. Şimdi ise Ford Otosan fabrikası üretime 3 gün ara verme kararı aldı.

Üretim ve ihracat rekorları kırdığını açıklayan, geçtiğimiz yıl 1,5 milyar lira net kâr elde eden Ford Otosan pazardaki daralmanın fatura-

sını işçiye kesti. Yeniköy fabrikasında iç pazarda yaşanan daralma gerekçesiyle Ekim ayı boyunca Cumartesi günleri üretime 3 gün ara verilecek. Bu durumun yılbaşına kadar süreceğine dair söylentiler dolaşıyor. Ayrıca üretime ara verilen günlerde işçilerin ücretlerinden yüzde 24'lük kesinti yapılacak.

İşyerinde yetkili Türk Metal'den duruma ilişkin işçilere bir açıklama yapılmış değil. İşçiler bu durumdan endişe duyuyorlar.

“Greif işgaline açılan dava, sınıfın mücadelesine karşıdır”

Greif işgali'ne 4 yıl aradan sonra kamu davası açılmasına ilişkin bilgilendirme toplantısı gerçekleştirildi. 7 Ekim'de Taksim'deki Divriği Kültür Derneği'nde yapılan toplantının açılış konuşmasında, açılan davayla yalnızca 191 kişinin yargılanmadığı, fiili-meşru mücadele çizgisinin yargılanmaya çalışıldığı ifade edildi. Sendikal bürokrasinin gerekçelerine dayanarak yargılama sürecinin başlatıldığı ifade edilen toplantıda, derinleşen krizle artan işçi eylemliliklerine değinildi. 3. havalimanı işçilerinin tutuklanmasının işçi sınıfına pervasız saldırıların yeni ayağı olduğu söylenerek, krizin bedelinin işçi ve emekçilere ödetilmeye çalışıldığına, Yeni Ekonomi Programı'nın (YEP) da bu amacı güttüğüne dikkat çekildi.

“DAVA MERKEZİ BİR KARARLA AÇILDI”

Greif Direnişi'ne ilişkin sinevizyon gösteriminin ardından, davanın avukatı Bülent Şimşek konuştu. 191 işçiye işgal gerçekleştirmek ve polise mukavemet etmek gerekçeleriyle dava açıldığını belirterek konuşmasına başlayan Şimşek, soruşturma dosyasının seyrinden bahsetti. 7 klasörlük dosyada birkaç şikayet dilekçesinin dışında yalnızca yazışmalar vb. olduğunu aktaran Şimşek, Nisan 2014'ten sonra Kasım 2017 tarihine dek dosyada hiçbir işlem olmadığını belirtti ve bu tarihten sonra, dosyada şikayetçi olanların tekrar dinlenmesine ilişkin karar verildiğini söyledi. Tekrar dinlenen

şikayetçiler arasındaki bir Greif yöneticisi hariç kimsenin şikayetçi olmadığını aktaran Şimşek, aradan geçen süreye karşın davanın açılmasının politik atmosfer ve OHAL koşullarından kaynaklı olduğunu söyledi. Greif işgali'nin gerçekleşmesinde cebir ve tehdit olmadığı için suç olarak da tanımlanamayacağını belirten Şimşek, 10 Nisan 2014 tarihinde yapılan polis operasyonunda ise işkence ile gözaltına alınanlar olduğunu hatırlattı, polisler hakkında yapılan suç duyurusuna ise takipsizlik kararı verildiğini aktardı. Dosyanın üstünkörü hazırlandığını, davanın açılmasına ise merkezi bir hamle ile karar verildiğini söyleyen Şimşek, mahkemede Greif'teki taşeronluğun kendisinin iş kanununa aykırı olduğunu anlatmalarını ifade etti.

“SINIFA SALDIRILARDA SENDİKAL BÜROKRASİNİN DE PAYI VAR”

Greif işgali'ne katılan Engin Yılgin, bugün işçi ve emekçilere bu kadar pervasızca saldırıların gerçekleşmesinin nedenleri arasında sendikal bürokrasinin varlığının da olduğunu belirtti. Sendikal bürokrasinin “işçiler yapmaz” savının, sendikaya rağmen gerçekleşen Greif işgali'yle çürütüldüğünü vurguladı. DİSK Tekstil Sendikası'na üye olmalarına karşın sendikadan habersiz olarak hareket ettiklerini hatırlatan Yılgin, DİSK Tekstil'in ihanetini DİSK'in de yanıtız bıraktığını ifade etti. O dönemde DİSK'in taşeron cumhuriyetine karşı kampanya yürüttü-

ğünü ancak 44 taşeronu hedef alan Greif işgali'ne destek olmadığını hatırlattı.

“İŞÇİ SINIFI HAKLARINI HEP BÖYLE KAZANDI”

Greif işgali sırasında temsilci olan Orhan Purhan, işgalci işçilerin büyük çoğunluğunun düzen ideolojisi etkisinde olduğunu hatırlatarak, buna karşın işçi sınıfının harekete geçirilmesinin mümkün olduğuna dikkat çekti. Sendikal bürokrasinin Greif işgali için “gereksiz ve uç bir eylem” dediğini, ancak işçi sınıfının kazanımlarını hep bu şekilde kazandığını vurguladı. Greif'i de aşan mücadelelerin gerçekleşmesi için, politik çalışmanın ihmal edilmemesi gerektiğini söyledi.

Toplantı katılımcıların konuşmalarıyla sürdü. Bir HT Solar işçisi fabrikalarındaki işgal sürecine değinerek sendikal bürokrasi gerçekliğine dikkat çekti, mücadelenin bu anlayışla sürdürülemeyeceğini vurguladı.

Bir kamu emekçisi, sendikal bürokrasinin gerçek yüzünü bir kez de bu dava üzerinden açığa çıkarmak gerektiğini belirtti.

İkitelli'deki Mutlusan Elektrik fabrikasındaki işinden kriz gerekçesiyle atılan Burcu Koçlu patronların emekçilerin mücadelesine dönük saldırılara dikkat çekti.

Yapılan diğer konuşmaların ardından 12 Kasım günü saat 9.30'da Gaziosmanpaşa 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülecek davaya çağrı yapılarak toplantı sonlandırıldı.

Greif işçisi yargılanamaz!

Bundan tam 4 yıl önce ağır çalışma koşullarının, zorunlu fazla mesailerin, yanı sıra baskının, zorbalığın, aşağılamanın olduğu bir Amerikan işletmesiydi Greif. Ayrıca 40 parçaya bölünmüş, taşeron illeti altında düşük ücretle, kölece çalışmanın sürdüğü bir sömürü cehennemiydi.

O zaman bizler Greif işçileri olarak, haklarımız ve geleceğimiz için fabrikamızda komiteler kurarak, hem sendikal bir mücadele örgütledik hem de taşeron düzenini bitirmek için omuz omuza bir direnişin onurlu kavgasını verdik. Patronun, haklı taleplerimize yönelik saldırılarına karşı bütün işçi arkadaşlarımızla “İşgal, grev, direniş!” iradesini ortaya koyduk. Fabrikamızdan ayrılmayarak emeğimize, ekmeğimize sahip çıktık. Bu sahiplenme grevi işgale dönüştürerek tam 60 gün boyunca sürdü. Onurlu direnişimiz Hadımköy sanayisinin birçok fabrikasındaki işçisi kardeşlerimize umut oldu.

60 günün sonunda Amerikan işletmesi yönetiminin emriyle, sabahın 4'ünde yüzlerce polis tarafından fabrikamız basıldı. Acımasızca darp edilerek, işçi arkadaşlarımız ve desteğe gelen dostlarımızla birlikte gözaltına alındık. Haklı ve meşru direnişimiz Amerikan tekelinin emrine amade sermaye polisinin bu vahşi saldırısıyla bitirildi.

Bu görkemli direnişin ardından tam 4 yıl geçmesine rağmen sermayenin savcısı ve mahkemeleri ne düşünmüş ise Greif Direnişi'ni yargılamak için 191 arkadaşımıza kamu davası açılmıştır. Bizler biliyoruz ki açılan bu dava Greif işçisinden öteye, bütün işçi sınıfına açılmış bir davadır. Greif işçisine açılan bu dava, 3. havalimanı inşaatı işçilerinin direnişi gibi hak arama eylemlerine ve ileride ortaya çıkabilecek başka işçi direnişlerine gözdağı vermek, işçi ve emekçilerin mücadelesini önden engellemek amaçlıdır. Greif davası işçi sınıfına karşı açılmış bir dava olup, sınıf hareketinin önünü kesmek, işçi ve emekçileri yıldırma, halihazırda sürmekte olan direnişlere de gözdağı vererek, kontrol altına almak için açılmıştır.

Greif işçileri olarak hakkımızda açılan davayı tanımıyor, tüm işçileri ve emek dostlarını bu davaya karşı direnişin onurunu taşıyan Greif işçileriyle etkin dayanışmaya çağırıyoruz.

GREIF İŞÇİSİ

Tutuklama saldırıları işçiler başını kaldırmamasın diyedir

Ekonomik kriz açmazında olan gerici-faşist iktidar toplumun bütün kesimlerini sindirmeye yönelik baskı ve saldırılarını tırmandırırken, işçi sınıfı da bu saldırılardan payına düşeni almaya başladı.

Ekonomik krizin işçi sınıfına etkileri daha yeni başlasa da dümeninde AKP'nin bulunduğu sermaye devleti şimdiden işçi sınıfını ezmek, onu uğradığı saldırılar karşısında başını dahi kaldıramayacak hale getirmek istiyor. Zira krizi yaratan sermaye ve uşakları gayet iyi bilmektedir ki bu krizden kurtulmalarının tek yolu krizi işçi ve emekçilere fatura etmektir.

Bu ise işten atma, ücretsiz izin, kölece çalışma koşulları, uzun çalışma süreleri, ücretlerin zamanında ödenmemesi, sosyal hakların kısılması veya tamamen ortadan kaldırılması ve işçi sınıfından vergi vb. adlar altında gasp edilerek oluşturulan fonların sermayenin talanına açılması gibi saldırılarla mümkün olabilir.

İşte tam da bu zihniyetle saldırı planları yapan ve ilk elden bu uygulamaları hayata geçirmek için adımlar atmaya başlayan iktidar odakları 3. havalimanı şantiyesindeki Ortaçağ'dan kalma barınma ve çalışma koşullarına karşı işçilerin isyanını azgın bir devlet terörüyle bastırdıktan sonra gözaltı ve tutuklama furçasına başladı.

Tabi bunu yaparken öncelikle müca-

deleye öncülük yapan işçiler ve sendikacılar hedefe çakıldı. İlk tutuklama saldırısında İnşaat-İş yöneticisi Yunus Özgür ve basın sözcüsü Uğur Karadaş'ın tutuklanmasının ardından, şimdi de Dev Yapı-İş Başkanı Özgür Karabulut'un tutuklanmasının gerisinde tam da bu neden yatmaktadır.

3. havalimanı işçilerinin eyleminin başladığı gün şantiyede yaptığı konuşmada, "İnşaat işçisi ya toplu olarak öldüğünde gündeme geliyor ya da bugünkü gibi direndiğinizde gündeme geliyor" diyen Karabulut, "Görevi yaptırmamak için direnme", "İş ve çalışma hürriyetinin ihlali", "Kamu malına zarar verme" ve "Toplantı ve yürüyüşlere silah veya 23. maddede belirtilen aletlerle katılma" gerekçeleriyle tutuklandı. Karabulut'un konuşması dışında elle tutulur hiçbir delil olmadığı halde doğrudan siyasi bir karar ile tutuklama saldırısı gerçekleşmiş oldu.

HEDEFLERİNDE FİİLİ-MEŞRU MÜCADELE VAR!

3. havalimanı işçilerinin eyleme başladıkları gün kaleme aldıkları talepler aslında pek de ekstra bir unsur içermiyordu. Zira bu taleplerin hemen hepsi zaten olması gereken ve düzen yasaları içinde yer alan, gayet insani ve meşru taleplerdi.

Lakin ne var ki insan yerine konulma-

yan inşaat işçileri başlarını kaldırmış ve kendilerini insan olarak dahi görmeyen asalaklara karşı fiili-meşru bir mücadele yolu tutmuştu. Taleplerini de bu yolla almak istemişlerdi. İşte sermaye devleti ve dümenindeki AKP iktidarının bu denli pervasız saldırısının gerisinde tam da bu fiili-meşru mücadele vardı.

Nasıl ki Türkiye'nin en büyük tekellerinden biri olan Ali Koç, "İşçi eylemleri radikalleşiyor" diye Metal Fırtına sürecinde kaygılarını dile getirdiyse bu aynı kaygı ile inşaat işçilerine de saldırıldı.

Tıpkı Kütahya'da Seyitömer Termik Santrali'nde işten atma saldırısına karşı fiili-meşru mücadele hattını izleyen işçilerin tutuklanması gibi... Tıpkı 44 taşeronun bulunduğu Greif çuval fabrikasında 60 günlük işgal eylemi ile "İşgal, grev, direniş!" parolasını işçi sınıfına taşıyan işçiler ve öncülerine 4,5 yıl sonra kamu davası açılması gibi...

Bugün de özellikle artan krizin etkileri ile daha da büyümesi kaçınılmaz olan yeni Greifler, Metal Fırtınalar yaşanmasının diye saldırıya geçen iktidar, sınıf mücadelesini tam anlamıyla ezerek, bu süreci de atlatmaya çalışıyor. Ancak şunu da çok iyi biliyor ki bir yerden gedik açıldıktan sonra işçi sınıfının mücadelesinin önünü alamayacak ve bu mücadele kendisinin de sonunu getirecek toplumsal bir kuvvete kavuşacaktır.

3. Havalimanı İşçileriyle Dayanışma Platformu kuruldu

3. Havalimanı İşçileriyle Dayanışma Platformu, 8 Ekim'de Mimarlar Odası'nda kuruluş basın toplantısı gerçekleştirdi.

Açılış konuşmasının ardından inşaat işçilerinin mücadelesini ve gözaltı-tutuklama sürecini anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. Ardından platform adına söz alan Prof. Dr. Zeki Kılıçaslan, platformun kuruluş amacını anlattı. Kılıçaslan, platformun bir dayanışma örgütü olduğunu vurguladı ve hedefin dayanışma ağı oluşturmak olduğu söyledi.

Kılıçaslan'ın ardından İnşaat İşçileri Sendikası adına İsmail Şahin söz aldı. Şahin konuşmasında, fiili-meşru mücadeleyi esas olarak mücadele ettiklerini vurguladı. Tutuklama saldırılarının mücadelelerini zayıflatmadığını belirtti. Şahin'in ardından ise Dev Yapı-İş sendikası adına Nihat Demir ve Avukat Ahmet Baran Çelik söz aldı.

Platform bileşenlerinin konuşmalarının ardından platform adına basın metni okundu. Basın metninde, havalimanı işçilerine ve sendika yöneticilerine yönelik gözaltı ve tutuklama terörü teşhir edildi. Yaklaşık 600 işçinin gözaltına alındığı, 5 sendika yöneticisinin ve 30 işçinin tutuklandığı belirtildi. Bunun işçilerin direnme ve örgütlenme hakkına yönelik saldırı olduğu ifade edildi. Platformun işçilerin haklı ve meşru taleplerinin takipçisi olacağı söylendi ve tutuklu havalimanı işçilerinin ve sendikacıların serbest bırakılması talep edildi.

Basın metninin okunmasının ardından önce basın emekçilerinin soruları ardından da katılımcıların soruları ve önerileri alındı. Basın toplantısına HDP'li ve CHP'li milletvekillerinin yanı sıra sendika, siyasi parti ve demokratik kitle örgütü temsilcileri katıldı.

Toplantıda DEV TEKSTİL adına da söz alındı. DEV TEKSTİL yöneticisi inşaat işçilerinin mücadelesini selamladı ve Greif davasına çağrı yaptı.

Basın toplantısı tutuklu inşaat işçileriyle dayanışma için DİSK Tiyatro İşçileri'nin hazırladığı "Üç Maymun" tiyatro oyununun fragmanının izlenmesi ile sonlandırıldı.

“Tüm işçi sınıfına gözdağı verilmek isteniyor”

3. havalimanı işçilerinin insanlık dışı çalışma koşullarına karşı gerçekleştirdiği eylemlerinin kitlesel gözaltı ve tutuklamayla yanıtlanması ve ardından gelişen süreç üzerine DİSK'e bağlı Devrimci Yapı İşçileri Sendikası (Dev Yapı-İş) İstanbul 3. Bölge Temsilcisi Hasan Oğuz'la konuştuk...

“İnşaat işçilerinin sıkıntılarında bahsetmeden 3. havalimanındaki inşaat işçisi arkadaşların sıkıntılarını tam anlatamayız” diyen Oğuz, sözlerini şöyle sürdürdü: “Orada bir talep listesi oluşturuldu mesela. Bu liste içindeki maddeler herhangi bir şantiyedeki koşullardan ne eksik ne fazla. Bizim yıllardan beri şantiyelerde mücadelesini verdiğimiz, sorun olarak yaşadığımız şeylerin aslında daha toplu bir şekilde ifade edilmesiydi. İşçilerin ayağa kalkmasıyla ayyuka çıkan sorunlar oldu, başka bir şey değil.”

Eskiden çok daha kötü koşullar olduğunu, ancak “kurumsallaşma” ile kimi sorunların aşıldığını, başka sorunların ortaya çıktığını belirten Oğuz şunları kaydetti:

“Eskiden şantiyelerde biz şunu yaşıyorduk; mesela burada bir şantiye var, az ileride tahtadan yapılmış bir kulübe, çukur kazılmış, bir kontrplak serilmiş, ortasına delik açılmış, adı tuvalet. İçeri girmeyi bırak yakınına yaklaşmayı insanın midesi kaldırmaz ama inşaat işçileri öyle bir dönemde çalışmak zorunda kalıyorlardı. Şimdi prefabrik yatakhaneler mevcut, eskiden çadırlarda kalıyorlardı ya da inşaat belli bir noktaya geldikten sonra duvar örüp orada kalıyorlardı. Ki bunlar çok tehlikeli. Bu tarz şeyler biraz daha geride kaldı. Yemekleri kendileri yapıyorlardı. Bir grup çalışırken bir tanesi yemeğe yarım saat, bir saat kala yemek alıyordu veya yemek hazırlıyordu.”

“KURUMSALLAŞMA DENEN ŞEY İŞ CİNAYETLERİNİ DE ARTTIRDI”

Yeni süreçte yemeklerin dışarıdan gelmeye başladığını, yatakhanelerin konteynerlerden yapıldığını anlatan Oğuz, buna karşın ağır bir çalışma temposunun geliştirildiğini şöyle anlattı:

“Çalışma tarzı da değişti. İnşaat işçilerinin iş kazalarıyla bu kadar ön plana çıkmasının sebebi de biraz buradan geliyor. Bundan 15-16 yıl önce babamın yanında çalışırken birisi türkü söyler, birisi

duvar örer, ötekisi sohbet eder, yorulunca oturur bir sigara içer, dinlenir, kendini çok yormaz... İşini yine çıkarır ama birisi sürekli ‘Hadi, hadi’ demez arkasından. Ama şimdi böyle bir çalışma koşulu mevcut değil. Bant usulü dediğimiz birbirini kovalayan bir iş söz konusu. Duvar örülecek, kalıp yapılacak, hemen arkasından demirci demirini örecektir, betoncu beton dökülecek, kat çıkılacak, kalıplar sökülecek, duvarlar örülecek, şap yapılacak, mermerci girecek, arkasından boyacı, elektrikçi girecek... Bunlar hep birbirini kovalayan tarzda bir iş haline gelmeye başladı. Bunun bu şekilde olmasının sebebi kurumsallaşma dediğimiz şeyden geliyor. İnsanların bu kadar iş cinayeti yaşamalarının sebebi de o. Daha düşük tempoda ve daha kısa sürede çalışması lazım inşaat işçilerinin. İnşaata gittiğin zaman işçilerin koşar adım çalıştığını görülebiliyorsun. Bir adam mola saatinden sonra 5 dakika daha fazla oturduğu zaman göze batar.”

“TALEPLERİN ÇÖZÜLECEĞİNE DAİR BELGE İMZALAMAKTAN İMTİNA ETTİLER”

3. havalimanında daha önce de ücret, servis, iş cinayetleri, barınma koşulları nedeniyle eylemler olduğunu ancak son eylemin kitleselliği nedeniyle geniş kesimlerce duyulduğunu belirten Oğuz, işçilerin taleplerini ilettiği İGA'nın daha önce olduğu gibi “çözeceğiz” dediğini, ancak güvence olarak yazılı protokol istendiğinde taleplerin yerine getirilmediğini söylediğini aktardı. Alana gelen kaymakam ve valinin de benzer tutum takındığını, ardından polis ve jandarma yığınağı gerçekleştirildiğini, sonra gece

saatlerinde baskınların ve gözaltıların başladığını hatırlatan Oğuz, gözaltı sürecinde işçilerin sesini çıkarmayanlar ile tepki gösterenler olarak ayrıştırıldığını, bu ayrıştırmanın sonunda da tutuklamaların gerçekleştiğini ifade etti. İlerleyen zamanda işçilerin kolluk güçleri nezaretinde çalıştığını, bir yerden bir yere giderken her zaman polis-jandarma gözetiminde tutulduklarını aktaran Oğuz, son olarak Dev Yapı-İş Genel Başkanı Özgür Karabulut'un tutuklandığını, ayrıca içeriğini bilmedikleri bir gözaltı listesi olduğunu öğrendiklerini belirtti. Hala kamera kayıtları izlenerek eyleme katılan işçilerin tespit edilmeye çalışıldığını söyledi.

Oğuz, işçilerin yeterli beslenemediği, dinlenemediği, tahta kurularından dolayı uyuyamadıkları durumda dikkatsizliğin kaçınılmaz olduğunu, bunun da iş cinayetlerine yol açtığına dikkat çekti.

“İNŞAAT İŞÇİLERİNE SALDIRIYLA GÖZDAĞI VERİLİYOR”

İnşaat işçilerinin tarihinde gerçekleştirilen bir eyleme böylesi bir saldırı olmadığını ifade eden Oğuz, bunun nedenini şöyle dile getirdi:

“Devlet sana şunu söylüyor: ‘Bakın 3. havalimanındaki işçilere, istedikleri kadar haklı olsunlar. Başkaldırdılar, isyan ettiler koşullarına. İstedikleri kadar haklı olsunlar, biz hiçbir şeye izin vermeyeceğiz. En ufak bir başkaldırıyı en ağır şekilde ezeceğiz.’ Zaten buradan inşaat işçileri nezdinde tüm işçi sınıfına bir gözdağı veriliyor. Gazeteci denilen çürümüş zihniyetli insanların yazılarına kadar yansısı; ‘Zaten inşaat işçisi ne bekliyor ki? Hak ettiği şey bu...’ Hayır kardeşim, bir işçinin hak ettiği şey bu değil. Sizin gözünüzde böyle olabilir ama böyle değil. Böyle ol-

madığını da herkese göstereceğiz. O yüzden diyoruz, ‘İnşaat işçisi köle değildir!’ Çünkü orada tam bir kölelik uygulaması söz konusu. ‘Sesini çıkartamazsın, konuşamazsın, isyan edemezsin, hak talebinde kesinlikle bulunamazsın, patronun ne derse o, bitmiştir...’ Bakış açıları bu. Hayır, biz bunu kabul etmiyoruz, etmeyeceğiz de. İnşaat işçileri de bunu kabul etmiyor. Koşulları değiştirmek, düzeltmek için de elimizden gelen her şeyi yapacağız. Her yerde övüne övüne bitiremediğiniz o yapıları bizler bizzat ellerimizle yapıyoruz. Kimse dışarıdan gelip gökten onları indirmiyor. İnşaat işçileri o binaları kanyıla, canıyla yapıyor. Ve en iyisini de onlar hak ediyor. Çünkü üreten biziz. İstedikleri kadar gözdağı versinler... Sadece burada da değil. Flormar’da da, Cargill’de de... KHK’lıları görüyorsunuz, kamu emekçilerini... Genel bir saldırı söz konusu işçi sınıfına yönelik.”

“SORUNLAR ÖRGÜTLÜ GÜÇLE AŞILIR”

Hakkını arayan, isteği dışında işten çıkarılmasına vb. karşı çıkan tek tek işçilerin patronların silahlı tehdidine dahi maruz kaldığını belirten Oğuz, işçi sınıfının karşılaştığı sorunları ancak örgütlü gücüyle aşabileceğini vurgulayarak şöyle devam etti: “İşçi sınıfı bunu, bilindik bir söz ancak, örgütlü gücüyle aşabilir. Bizim nezdimizde sözde kalmaması için elimizden geleni yapacağız. Bunu ancak örgütlü güçle aşabiliriz. Bugünden yarına olmasa bile kısa zamanda bu çalışmaların meyvesini alabileceğimizi düşünüyorum. İşçilerle bağlar kuruyoruz, onların çevreleriyle, toplantılarla, bilgilendirmelerle... Bunu ancak örgütlülükle aşabiliriz. Bunun için de hepimize çok görev düşüyor. Herkes koşturuyor. En yoğun çalışmayı ortaya koymaya çalışıyoruz. Büyük bir tempo var. Azalan değil, artan bir tempo. İnşaat işçileri örgütlenmeli. Patron karşısında güçlü durmanın başka bir yolu yok.” Oğuz, inşaat işçilerinin Dev Yapı-İş, İnşaat-İş ve İyi Sen’de örgütlenebileceğini kaydetti.

İnşaat işkolunun taşeron çalışma nedeniyle örgütlenmesi zor bir alan olduğuna dikkat çeken Oğuz, bunun hak kaybının yanı sıra işçileri fiziken de ayırdığını belirtti ve “Taşeronun kalkması en büyük talebimiz” dedi.

IMF büyüme beklentilerini düşürdü

Kapitalizmin dünya çapındaki krizi, ülke ekonomilerinin büyüme oranlarını da aşağı çekti.

Uluslararası Para Fonu (IMF), küresel planda ekonomik büyüme beklentilerini yükselen riskler nedeniyle aşağı çekti. Türkiye'nin 2018 yılı için büyüme tahminini ise Temmuz ayında açıkladığı yüzde 4.2 seviyesinden 0.7 puan indirerek, yüzde 3.5 seviyesine düşürdü.

IMF, "Dünya Ekonomik Görünüm Raporu"nun (DEG) Ekim 2018 sayısını "İstikrarlı Büyüme Sinayan Zorluklar" başlığıyla yayımladı. Her yıl, IMF-Dünya Bankası toplantıları öncesinde iki kez yayımlanan raporda son 6 ayda gümrük tarifeleri, siyasi belirsizlikler ve yükselen piyasalardaki sermaye çıkışları nedeniyle küresel ekonomideki risklerin arttığı ve büyüme beklentilerinin aşağı çekildiği yer aldı. 2018 ve 2019 yıllarına ilişkin küresel büyüme beklentileri bu nedenle yüzde 3,9'dan yüzde 3,7'ye indirildi.

İŞSİZLİK YÜZDE 12,3'E ÇIKACAK

Raporda gelecek yıl Türkiye'nin büyüme tahmini yüzde 0,4 olarak açıklandı.

Tüketici fiyat endeksinin 2018 sonunda yüzde 15 ve 2019 sonunda ise yüzde 16,7 seviyesinde gerçekleşmesinin beklendiği belirtildi.

İşsizlik oranları ise 2018 sonu için yüzde 11, 2019 sonu için ise yüzde 12,3 olarak tahmin edildi.

Türkiye'deki cari açığın bu yıl yüzde 5,7'e yükseldikten sonra gelecek sene

yüzde 1,4'e gerileyeceği öngörüldü.

GELİŞMİŞ ÜLKELERİN 2019 BÜYÜME BEKLENTİSİ YÜZDE 2,1'E DÜŞTÜ

ABD ekonomisine ilişkin büyüme tahmini 2018 için yüzde 2,9'da sabit bırakılırken Çin'le sürdürülen "ticaret savaşı" nedeniyle bu tahmin 2019 için yüzde 2,7'den yüzde 2,5'e düşürüldü. Almanya'nın bu sene ve 2019'da yüzde 1,9 büyümesinin beklediğini belirtildi. Temmuz ayında bu beklenti yüzde 2,2 ve 2019 için yüzde 2,1 seviyesindeydi. Fransa'nın büyüme beklentisi ise 2018 için yüzde 1,8'den yüzde 1,6'ya ve gelecek sene için yüzde 1,7'den yüzde 1,6'ya çekildi.

İspanya'nın 2018 büyüme beklentisi yüzde 2,8'den yüzde 2,7'ye indirilirken 2019 için ise yüzde 2,2'de sabit tutuldu. Tahminleri değiştirilmeyen İtalya'nın bu yıl yüzde 1,2 ve gelecek sene yüzde 1,0 büyüyeceği rapora yansdı. İngiltere'nin bu yılki büyüme tahmini yüzde 1,4 ve gelecek seneye yönelik büyüme beklentisi yüzde 1,5'te sabit kaldı. Japonya'ya yönelik 2018 büyüme beklentisi 0,1 puan arttırılarak yüzde 1,1'e çıkarırken, 2019 beklentisi yüzde 0,9 ile bir önceki rapordaki seviyesinde tutuldu. Gelişmiş ülkelerin 2019 büyüme beklentisi yüzde 2,2'den yüzde 2,1'e indirilmiş oldu. 2018 büyüme tahmini ise yüzde 2,4'te sabit kaldı.

GELİŞEN EKONOMİLERİN BÜYÜME BEKLENTİLERİ AŞAĞI ÇEKİLDİ

Yükselen piyasalar ve gelişmekte olan ekonomilere yönelik Temmuz ayında 2018 için yüzde 4,9 ve 2019 için yüzde 5,1 olarak belirlenen büyüme beklentisi her iki yıl için de yüzde 4,7'ye geriledi. Bu grupta yer alan Brezilya, Meksika, Arjantin ve Güney Afrika'nın 2018 ve 2019 büyüme beklentileri düşürüldü. Brezilya'nın büyüme tahmini bu yıl için 0,4 puan azalarak yüzde 1,4'e ve gelecek sene için 0,1 puan inerek yüzde 2,4'e geriledi. Meksika'nın tahminleri ise yüzde 2,2 ve 2,5 olarak açıklandı. Temmuz raporunda bu rakamlar yüzde 2,3 ve yüzde 2,7 seviyesindeydi. Arjantin'in bu yıl yüzde 2,6 ve gelecek yıl yüzde 1,6 daralacağı öngörüsünde bulunuldu. 2018 ve 2019 için Güney Afrika ekonomisine ilişkin Temmuz'da yüzde 1,5 ve 1,7 olarak açıklanan beklentiler yüzde 0,8 ve 1,4 olarak değiştirildi.

ABD yaptırımları nedeniyle Çin'in 2019 büyüme beklentisinin ise 6,4'ten yüzde 6,2'ye çekildiği belirtildi. Bu yıl için daha önce açıklanan yüzde 6,6 büyüme tahmini ise aynı kaldı. Rusya'nın büyüme tahminleri, bu yıl için yüzde 1,7'de sabit bırakılırken, gelecek yıl beklentisi ise yüzde 1,5'ten yüzde 1,8'e yükseltildi.

Fransa'da grev ve eylemler

İşçi sendikalarından CGT, FO, Solidaire ve öğrenci sendikalarından UNEF, UNL ve FIDL'in ortak çağrısı ile işçi ve emekçiler, işsizler, emekliler ve öğrenciler Fransız sermaye devletinin Macron eliyle devam eden sosyal yıkım saldırılarına karşı 9 Ekim'de sokaklara çıktı. Başta kamu sektöründe tasarruf adı altında kısıma, işsizlik ödenekleri ve emeklilik maaşlarında uygulanmak istenen hak gasplarına karşı Paris'te 50 bin, Marsilya'da 40 bin, Bordeaux'da 7 bin, Nantes, Lille, Rouen, Nancy, Le Havre, Caen, Rennes, kentlerinde 5 bin olmak üzere Fransa genelinde yüzden fazla noktada gerçekleşen grev ve eylemlerde 300 bin kişi Fransa genelinde sokaklara çıktı.

Paris'te eğitim, sağlık, postane, demiryolu, toplu taşımacılık, enerji gibi değişik sektörlerde çalışan kamu emekçilerinin yanı sıra öğrenci gençliğin yoğun olarak katıldığı eylemde Montparnasse'dan Place d'Italie'ye yüründü. Yürüyüş boyunca taşınan pankart ve dövizlerde Macron'un uygulamak istediği gerici politikalar ve sosyal hak gasplarına karşı öfke dile getirilerek güvencesizliğe, yoksulluğa ve kemer sıkma politikalarına karşı alım gücünün yükseltilmesi için ücretlere zam yapılması asgari ücretin 1800 avroya yükseltilmesi, işsizliğin azaltılması için haftalık çalışma saatlerinin ilk etapta 32 saate, devamında ise 28 saate indirilmesi emekli maaşlarına ve sosyal ödeneklere zam talepleri yükseldi.

Kadın ve erkek arasındaki eşitsizliğin kaldırılması, bölgesel ve toplumsal eşitsizliklere son veren herkes için kamu hizmeti, sağlık, emeklilik, işsizlik sigortası gibi kolektif dayanışma mekanizmalarını yıkmayı hedefleyen gerici reformların durdurulması, mezarda emekliliğe karşı emeklilik yaşının 60'a indirilmesi, ücretsiz bilimsel eğitim başlıca talepler arasında yer aldı.

Her zamanki gibi "güvenlik" adı altındaki polis ablukasında gerçekleşen yürüyüşte güzergah boyunca yaşanan polis ve jandarma provokasyonu sonucu yer yer gaz bombalarıyla polis saldırısı yaşandı, saldırılara karşı militan direniş sergilenmesiyle polis saldırısı cop ve gaz tüplerinin eylemcilerin eline geçmesi ile bozguna uğrayarak geri çekilmek zorunda kaldı.

Özgürlüğüne ve geleceğine sahip çık...

Krizin faturasını ödeme!

Kriz var. Nereden mi biliyoruz? Yediğimiz ekmekte, içtiğimiz suda, giydiğimiz kıyafette, ısınmaya çalıştığımız yakıtlarda cebimizden çıkan paranın artmasından, cebimize giren paranın azalmasından biliyoruz. AKP iktidarı sürekli yalanlar söylüyor. “Yerli ve milli” demagogileri eşliğinde, IMF’siz IMF programları uygulamaya çalışıyorlar. “Kriz yok, manipülasyon var” demeçlerinin yanı sıra kapitalistlere krizden fırsatla çıkmaları telkin ediliyor. Çok büyük bir kriz var.

AYNI GEMİDE DEĞİLİZ!

Krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek derdindeler. Ve asalak kapitalistler sürekli olarak önümüze bu faturayı çıkartıyorlar. Artan çalışma saatleri, azalan ücretler, “daralma” bahanesi ile işten atılan binler, sadakaya muhtaç bırakılan on binler... AKP iktidarı “İtibardan tasarruf olmaz” dedi, İsmail Devrim çocuğuna alamadığı pantolon yüzünden intihar etti. 3. havalimanı işçileri ve sendikacılar insanca çalışma koşulları istedikleri için tutuklandılar. Sömürücü zorbalarla aynı gemide değiliz! Onlar uçak, saray maliyetlerini hesaplarken, savunma sanayisine milyarlarca lira ayırırken, işçi ve emekçilere ve onların ailelerine sefalet dayatılıyor. Bundan kaynaklı “aynı gemideyiz” yalanı artık kimseye inandırıcı gelmiyor!

GENÇLİĞİ TEĞET GEÇMEYECEK!

Kriz gençliği teğet geçmeyecek. İş-

sizlik ve geleceksizlik en çok gençliği vuracak. Eğitimin her kademesinin paralı olduğu kapitalizmde bir işçiyi işsiz bırakmak onun çocuğunu eğitimsiz, ailesini aç bırakmak demektir.

Zaten mevcut durumda geçinemeyen bir öğrenci için yurt ve barınma ücretlerinin artması, kitap fiyatlarının uçması, yemekte artan fahiş fiyatlar, ulaşımaya gelen zamlar derken, kapıda bekleyen işsizlik kuyrukları ile geleceksizlik en derin halini göstermektedir.

Krizden kâr elde etmek isteyen asalak sermayedarlar ucuz işgücüne başvuracaklardır. Ucuz işgücünün günümüzdeki karşılığı genç, çocuk ve kadın emeğidir. Bu da emeğin para etmemesidir.

Krizi yönetemeyen AKP iktidarı daha fazla sopaya sarılacaktır. Ve her örgütlen-

me eğilimini boğmak, direnme eğilimini bastırarak isteyecektir. Bu yanı sıra da saldırganların hedefinde gençlik olacaktır.

KRİZ KAPİTALİZMİN, GELECEK BİZİM!

Kriz kapitalizmdir. Bir avuç asalağın üzerine oturduğu zenginlik sürekli olarak artarken, milyonlarca insan bu zenginliği üretmek için çalışmaktadır. Kapitalizm, mantığı gereği kâr ve para üzerine kuruludur ve sistemin mayasında kriz vardır. Sömürü düzeni olan kapitalizmin yıkılma çanlarının sesidir duyulan. Kapitalistler ve onların devletleri bir arada hareket etmektedirler. Onların karşısında bu zenginliği üreten milyonların da örgütlü olması gerekir. Kriz dönemleri, bunalım anları bu çelişkileri tüm topluma anlat-

manın fırsatıdır.

Gelecek bizim! Çünkü üreten ve güçlü olan biziz. Yüzlerce yıl önce işçi sınıfı 8 saatlik çalışma günü için bedeller ödedi. Şimdi sıra bizde. Geleceğimize ve özgürlüğümüze sahip çıkalım, krizin faturasını ödemeyelim!

Özgürlüğüne ve geleceğine sahip çık!

Önümüzdeki dönem boyunca gençlik içerisinde krizin faturasını ödememe çağrısı yapacağız. Bölüm bölüm, sınıf sınıf bu çağrıyı yaygınlaştıracacağız. Stickerlarımızla “Özgürlüğüne ve geleceğine sahip çık! Krizin faturasını ödeme!” diyeceğiz. Üniversite ve sınıf röportajları ile krizin gençliği teğet geçmeyeceğini anlatacağız. Kısa filmlerle, anketlerle gençliğe “Krizin faturasını ödeme!” çağrısı yapacağız. İmza kampanyamız ile taleplerimiz etrafında bir mücadele süreci örgütleyeceğiz. Parasız eğitimden ücretsiz ulaşımaya, barınmadan güvenceli gelecek talebine kadar yaşadığımız sorunlara karşı temel taleplerimizi yükselteceğiz. Kriz çalışmamızın ana eksenini kapitalizm gerçekliğini gençliğe anlatmak ve düzene karşı mücadeleyi büyütmek olacaktır. Bizim için bir örgütlenme seferberliğine tekabül edecek bu süreç Aralık sonu ve Ocak başında gerçekleştireceğimiz bir panel-söyleşi ile gençliğin mücadele kürsüsüne dönüşecektir.

Kapitalizmin krizi karşısında çaresiz değiliz.

Gençlik geleceğine ve özgürlüğüne sahip çıkıyor, krizin faturasını ödemiyor!

DEVİRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ

10 Ekim 2018

Beyazıt'ta anma: “10 Ekim’in hesabı sorulacak!”

Gençlik Ankara Katliamı’nın yıldönümü dolayısıyla 10 Ekim’de İstanbul Üniversitesi merkez kampüsünün Beyazıt kapısında anma gerçekleştirdi.

Katliamda yaşamını yitirenlerin fotoğraflarının yer aldığı “Katillerden hesabı gençlik soracak!” yazılı pankartın taşındığı eylemde “10 Ekim’i unutma, unutturma!”, “10 Ekim’in hesabı sorulacak!” sloganları haykırıldı.

Açıklama öncesinde yapılan konuşmada, 3 yıl önce sömürüye karşı emek, diktatörlüğe karşı demokrasi, emperyalist savaşa karşı halkların birliğini savunanların bir araya geldiği mitingde İŞİD

çeteleri eliyle katliam yapıldığı belirtildi. Katliamın asıl sorumlularının görevlerine devam ettiği belirtilen konuşmada, gençliğin mücadelesinin bu kirli düzen yıkılana kadar süreceği vurgulandı.

Konuşmanın ardından okunan açıklamada, ülkenin en kanlı katliamının yaşandığı hatırlatılarak aynı dönemde pekiştirilen katliamlar düzenine, katliamlara ilişkin davalarda asıl faillerin korunup aklanacağına dikkat çekildi. “Bugün işçilerin, emekçilerin, gençlerin maruz kaldığı baskıların hayata geçirildiği, OHAL’in hemen sonrasında başlayan ve hâlâ OHAL yetkilerinin kullanıldığı tek

adam rejiminin inşasına giden süreçte, Suruç Katliamı’ndan, Diyarbakır patlamasından, 10 Ekim’den geçilerek gidilmiştir” denilen açıklamada, gençliğin geleceğinin savaş ve katliam politikalarıyla zapturapt altına alınmak istendiği belirtildi. Baskı ve zulüm düzeninin bu katliamlardan güç aldığına altı çizilerek sonrasında akademiye ve gençliğin taleplerine yönelik saldırıların tırmandığı üzerinde duruldu.

Açıklama gençliğin, katliamda yaşamını yitirenlerin mücadelesinin taşıyıcısı olacağı vurgusuyla noktalandı.

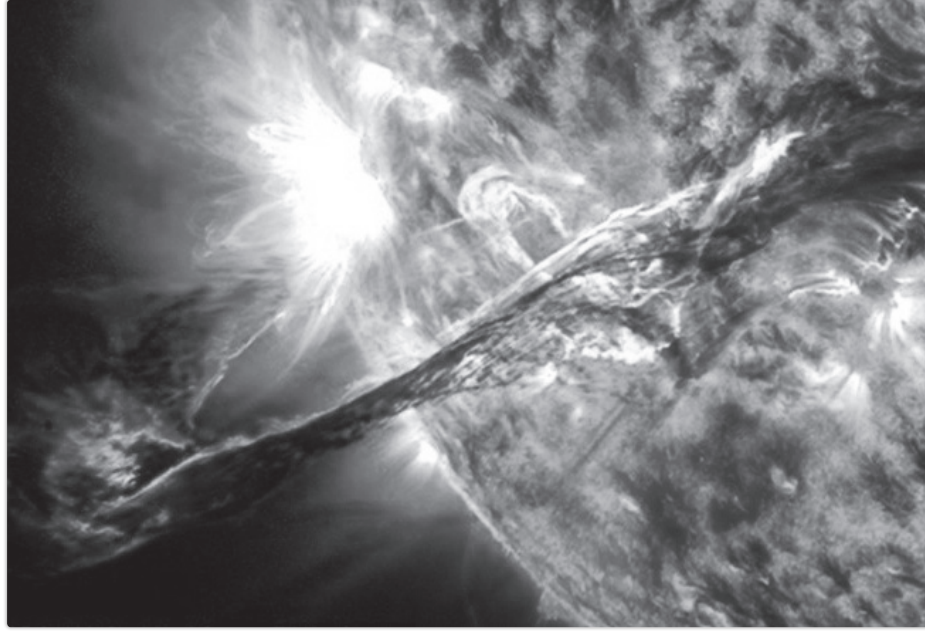
Sınırsız enerji

Enerji kullanımı ve ihtiyacı insan toplumunun temel meselelerinden biridir. Buharlı makinelerin geliştirilmesiyle sanayi üretim modeline geçilmiş, toplumsal üretimde devrim yapılmıştı. Ardından elektriğin keşfi yeni bir sıçrama yaratmıştı. Bugün neredeyse her teknolojik araç elektrik ile çalışmaktadır. İnsanlığın enerji ihtiyacının en temel kaynağını ise çok uzun süreden beridir fosil yakıtlar oluşturmaktadır. Petrol sadece enerji ihtiyacını karşılamıyor aynı zamanda kimya, plastik gibi pek çok sektörde de kullanılıyor.

Elektrik, petrol, doğal gaz, kömür vb. enerji kaynakları her ülkenin temel gündemlerindedir. Bu sektörden büyük kârlar elde eden kapitalist tekeller ve onlar adına devletler bu kaynaklara sahip olabilmek için savaşıyorlar. Ortadoğu'da sürdürülen kirli savaşın temel nedenlerinden biri emperyalistlerin bölgedeki petrol kaynaklarına hakim olabilmek istediğidir.

Fosil yakıtlar dışında güneş, rüzgar, jeotermal enerji gibi yenilenebilir enerji kaynakları da mevcuttur, ancak bunların kullanımı geleneksel enerji kaynakları kadar yaygın değildir. Çünkü güneş enerjisini kullanılabilir hale getirip satmak petrol satmak kadar kolay değildir.

Emperyalist kapitalist egemenlik koşullarında insanlığa, uygarlığa ve doğaya karşı en büyük tehdidi oluşturan enerji kaynağı ise nükleer enerjidir. Atomun parçalanmasıyla birlikte dünyada bir eşik aşıldı. Atom fiziği kullanılarak nükleer bombalar yapıldı, kullanıldı. Halen ülkeler arası silahlanma yarışlarında bu bombalar/füzeler güç dengesini belirleyebiliyor. Öte yandan bilimin çeşitli alanlarında incelenen atom dünyası ile tıp alanında, örneğin kanser tedavisinde de önemli adımlar atıldı. Tıbbi görüntüleme teknikleri geliştirildi. Atom altı parçacık dünyası olan kuantum mekaniği ile bilim sektörü başta olmak üzere her alanda daha da fazla ilerleme söz konusudur. Bilim camiası evrenin nasıl var olduğuna dair yaptığı araştırmalar ile yeni keşifler yapıyor. Her şeyin teorisini, yani evrenin tam tasvirini, işleyiş kanunlarını saptayabilmek amacıyla yapılan çalışmalar sonucu elde edilen tüm bulgular bugüne kadarki teknolojik ilerlemenin itici gücü oldu. Tabii ki ülkeler için asıl hedef askeri

teknolojiyi üretmek ve geliştirmektir.

Çoktandır dünyanın gündeminde "sınırsız enerji üretilebilir mi" sorusu var. Amerika'nın prestijli üniversitelerinden biri olan MIT (Massachusetts Teknoloji Enstitüsü) geçen sene "sınırsız ve temiz enerji" üzerinde tarihi bir yol kat ettiklerini açıklamıştı. 15 yıl içerisinde bunun mümkün olabileceği belirtilmişti. Peki, sınırsız enerji nedir?

Güneş gibi bir enerji kaynağının yeryüzünde taklidi olabilecek füzyon reaktörü fikri üzerine çalışmalar devam ediyor. Güneşte durmadan füzyon tepkimeleri (atom çekirdeklerinin birleşerek daha büyük atomlar oluşturmaları) gerçekleşmekte, hidrojen atomları helyum atomlarına dönüşmekte ve bu tepkimeler sonucu açığa çıkan muazzam enerji tüm güneş sistemine yetmektedir. Füzyon enerjisini mümkün kılmak için güçlü manyetik alanlar oluşturmak gerekli. MIT bu konuda tarihi adım atıldığını açıkladı. ABD, AB, Çin, Güney Kore, Hindistan, Japonya ve Rusya dev bir füzyon reaktörü yapmak için güçlerini birleştirdiler. ITER (Uluslararası Deneysel Termonükleer Reaktörü) adı verilen bu projeye büyük ölçeklerde bütçeler ayrılıyor.

Bir diğer üzerinde durulan konu parçacık hızlandırıcılarda elde edilen bulgular. Bilindiği gibi evrenin nasıl var olduğuna dair ortaya atılan çeşitli teorilerden biri Big Bang (Büyük Patlama) teorisidir. 1950'li yıllardan beri bu teori için kanıt aranmaktadır. 2013 yılında CERN'de (Avrupa Nükleer Merkezi) "Higgs Bozonu"

adı verilen bir parçacığın varlığının kanıtlandığı açıklandı. Atom altı parçacıkları bir araya getirerek bugün bildiğimiz anlamdaki maddeyi oluşturan Higgs Bozonu'nun saf enerjisi, kütlesi ve hacmi olmayan enerjiyi maddeye dönüştürdüğü belirtiliyor. Fizik dünyasının karmaşık kavramlarına çok girmeden, bilim insanların bu parçacığın doğasını kavrayıp onu yönlendirerek sınırsız enerjiye ulaşma çabasında olduğunu belirtmek gerek. Birçok ülke kendi parçacık hızlandırıcılarını kurma planları yaparak bu arenada yarış başlattı.

Bilim dünyası "sınırsız enerji" elde etmek için sürekli yeni adımlar atıyor. Bu projeleri en başta emperyalist devletler destekliyor. Bu tür bir enerji elde edilirse temiz olacağı da vurgulanıyor. Yıldızlararası mesafeleri kat edebilecek mekikler yapılabilir, uzay-zaman bükülebilir, solucan delikleri yaratılabilir vs. deniliyor. Bu gelişmelerin yaşanmasının zaman meselesi olduğu söyleniyor. Ancak halen emperyalist kapitalist bir dünyada yaşamaktayız. Bilimsel araştırmaları sadece iyi niyetle insanlık adına yapılan keşifler olarak görmek hata olur. Atom bombasını da bilim yaptı. Sınırsız enerji eğer ki elde edilirse ne için kullanılır ya da tüm insanların enerji ihtiyacı ücretsiz olarak karşılanır mı, gezegenin sorunları çözülmü? Bu soruların cevabı için emperyalist kapitalist sistemin özüne ve bugüne kadarki temel işleyişine bakmak yeterlidir.

U. AZE

"2°C'lik ısınmanın sonuçları geri döndürülemez"

Emperyalist kapitalist sistem, yarattığı doğa tahribatıyla dünyayı geri dönüşü olamayacak şekilde yaşanacak yıkıma doğru adım adım sürükleyiyor. Hükümetlerarası İklim Paneli'nin (IPCC) hazırladığı küresel ısınmaya ilişkin rapor, yeryüzünün Sanayi Devrimi öncesi döneme göre 1°C ısındığını ortaya koydu. Isınmanın durdurulması için çok kapsamlı adımlar atılması gerektiği ifade edilirken, emperyalist kapitalist düzende sermayenin buna yanaşmayacağı gerçeği ise dikkat çekici. Rapor Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi'nin (UNFCCC) çağrısıyla onlarca ülkeden uzmanlar tarafından hazırlanırken, emperyalist kuruluş BM'nin küresel ısınmaya çözüm üretme adına adımlar atma yeteneğinden yoksun olduğu ise biliniyor.

"ISINMANIN ETKİLERİ ŞİMDİDEN GÖRÜLÜYOR"

Raporda küresel ısınmanın 1,5°C olması durumunda Arktik Okyanusu'nun yazın buzsuz olma ihtimalinin 100 yılda bir, 2°C artış olması durumunda ise on yılda en az bir kez olacağına dikkat çekildi. Denizdeki mercan resifleri 1,5°C artışla yüzde 70 ile yüzde 90 arasında azalacakken, ısınmanın 2°C olması durumunda ise resiflerin yüzde 99'u yok olacak. 1,5°C ve 2°C sıcaklık artışı arasındaki farkın, 2100 yılı itibarıyla deniz seviyesindeki 10 santimetre artış olacağı da kaydedildi.

Öte yandan halihazırda 1°C'lik sıcaklık artışının kendisini Arktik deniz buzlarının erimesi, aşırı hava olayları ve yükselen denizler olarak gösterdiğine yer verilen raporda 1,5°C sınırının aşılması durumunda sonuçlarının dünyayı kalıcı olarak etkileyebileceği söylendi.

Bunun önlenmesi için atmosfere salınan gazların 2030 yılında, 2010 yılına göre yüzde 45 azaltılması gerektiği söylenirken, hükümetlerin Paris İklim Anlaşması'nın gereklerine uymadığına dikkat çekildi.

Hazırlanan raporun, Paris İklim Anlaşması'nın hükümetler tarafından değerlendirileceği Aralık ayındaki Katowice İklim Değişikliği Konferansı'nda temel alınacağı ifade ediliyor.

Bir Cuma hikayesi

Yine geç kalmıştı. Koşturarak fırına girdi. Aldığı iki poğaçayı çantasına aceleyle tıktı. Servisi beklediği köşeye geldiğinde nefes nefeseydi. Duvara dayanıp nefesini kontrol etmeye çalıştı. Emel'in beklediği köşeye baktı. Arkadaşı artık yoktu. Geçen hafta işten çıkarılanlar listesinde o da vardı. Emel'le servisi beklerken sohbet ederlerdi çoğunlukla. Geç kaldıklarında da birbirlerine haber verir servisi bekletirlerdi. İşten çıkarıldığı sabah, Emel ile yaptığı sohbet aklına düştü. Kredi borçlarından çocukların ihtiyaçlarına dek uzanan geçim derdinden yakınmışlardı. "Ne yaptı acaba, iş bulabildi mi?" diye düşündü. Akşam ilk iş Emel'i aramaya karar verdi. Servis uzaktan görüldüğünde sabahın soğuk yeliyle ürperdi. Belki bugün de onun son bekleyişi olacaktı servisi. Kötü düşünceleri kovalarcasına başını sallayıp servise bindi.

*

Omuzlarından beline uzanan ağrı dinmek bilmiyordu. Aksi gibi bir de regl olmuştu. Karnındaki sancı yüzünün buruşmasına sebep oluyordu. Sanki kaşlarını çatıp dudaklarını büzdüğünde ağrı geçecekmiş gibi geliyordu. Elinden gelen tek çözüm yolu buydu şimdilik. Yemekten sonra ağrı kesici içmeye karar vermişti. İdare etmeliydi. Kriz vardı bir kere. Nasıl olurdu da izin alırdı! Hem ne diyecekti Mehmet ustaya. Regl sancısı nedir bilmezdi ki! Bilse ne olacak, nasıl söylerdi! Yalan bulmak gerekecekti. Ama buna da gerek yoktu. Çünkü "küçülmeye gidiyoruz" diye işçi çıkarmalar artmıştı. Göze batamazdı şimdi. Dişini sıkmalıydı. Sıcaktı sıkmasına ama bugün de müdür ortalıkta dolaşıp duruyordu. "İşler ay sonuna kadar bitecek" diyerek, sıkıştırıyordu bandı. Nefes almadan çalışmak zorunda kalıyordu. Yanındaki arkadaşı Ayşe "çok kötüsün izin al, canından değerli mi?" demiş, ardından da kafasını önüne eğmişti. İkisi de biliyordu ki yapacak bir şey yoktu. Bu sancı çekilecek, bu iş bitecekti!

*

Yemeği ağzında evirip çevirdi. Canı hiçbir şey yemek istemiyordu. Kaldı ki önlerine konanın yemek olduğundan bile şüpheliydi. Şu patlıcan yemeğini yemeyeyim diye düşündü, yağ içinde yüzen patlıcana bakarak. Bir de ishal olursak yandık diye geçirdi içinden. Her hafta bir iki defa ishal olurdu. Bir tek kendisi de-

ğil tabi. Tüm fabrika karınlarını tutarak koşuştururlardı tuvalete. Sırf ilaç içmek için bir şeyler yemesi gerektiğini düşünüyordu artık. Ekmeği kemirmeye başladı usulca. Saat ilerledikçe geriliyordu. Bir tek o değil, herkes gergindi. Yemek boyunca kimse konuşmadı. Ama herkes birbirinin ne düşündüğünü biliyordu. Bugün günlerden Cuma idi. Bu akşam İnsan Kaynakları aralarından birkaçını yanına çağıracaktı. "Bugünü de atlarsak iyi" diye mırıldandı arkadaşına.

*

Çay molası gelmişti sonunda. Elinde tuttuğu sıcak bardağı karnına yapıstırması geliyordu. Ağrı kesici fayda etmemişti. Tek istediği bacaklarını uzatıp sıcacık bir yatakta uyumaktı. Bu moladan sonra çalıştığı bölümün şefinin telefonu çalacaktı. O da "tamam, gönderiyorum" diyecek ve sonra kendisinin ağzının içine bakan kadınlara dönerek "sen, sen, sen!" diyecekti. Bu anı düşünmekten bıkmıştı artık ama düşünmeden de edemiyordu. Karnındaki sancı gittikçe artıyordu. Molanın bittiğini duyuran zil çaldığında ayağa kalktı. Başı önünde tezgahın başına gitti.

*

Düşüncelerini kontrol edemiyordu. Ya kendisini de çıkarırlarsa bugün? Borçlar almış başını gitmişti. Hadi borçları erтелеli diyelim, başını önüne eğdi, yüzünü kızarttı diyelim, markete gidilmez olmuştu. Zar zor birkaç poşetlik bir şey alıyordu. Onu da alamazsa ne olurdu? Eski eşi

çocukları isteyip duruyordu zaten. Mahkemeliklerdi de. Velayeti kaybedersem diye düşündü, göğsüne giren ağıryla. Telefon çaldı. Kalbi yerinden çıkacak gibi atıyordu. "Ee-vet, evet! Tamam" deyip, kapamıştı telefonu şef. Bir şey dememişti. Birkaç emir savurmuştu ortalığa. Demek ki, yanlış alarmdı. Bir rahat nefes aldı. Bu arada elindeki işi iki defa düşürmüştü yere. Telefon ikinci defa çaldığında "artık tamam" demişti. Şefe bakamadı bile. Sağır olsam keşke diye düşündü. Sandalyeye oturup elindeki işi bırakarak beklemeye başladı. "Evet, tamam gönderiyorum" demişti. Kimi? Kendisini mi yoksa?

Şefin ağzından dökülen isimler arasında değildi. Kalbi göğsünü parçalayıp çıkacaktı sanki dışarı. Yanında çalışan arkadaşlardan ikisi hüzünle sarıldılar arkadaşlarına. Heyecan ve stres hüzne dönüşmüştü şimdi. Kulakları uğulduyordu artık. Bünyem bu kadar stresi kaldıramayacak diye düşündü. Arkadaşları vedalaşarak aşağıya İnsan Kaynakları'na inmişlerdi.

Stresten tuvalet temizliği sırasının kendisinde olduğunu unutmuştu. Şef ona dönüp "Hadi bakalım, herkes işine! Sen! Sıra sende bugün! Tuvaleti temizleyiver!" dediğinde sessizce tuvaletin yolunu tutmuştu. Lavabolara döktüğü çamaşır suyu iyice sersemletmişti onu. Elindeki süngerle hırsla ovalıyordu lavabo. Onuruna dokunuyordu her şey.

Maaşından yapılan kesintiler, şu işten atılma stresi, yemekler... Bir de üstüne şu lavabo temizliği... Her şey ne içindi? Bir sonraki ayı getirebilmek için mi? Yaşamak bu muydu?

*

Ne oluyordu? Dışarıdan sesler geliyordu. Bu arkadaşı Sedef'in sesiydi. Hızla kartını basarak çıkışa doğru yöneldi. Çok kalabalıktı. Herkes çıkışta toplanmıştı. Demontajda çalışan Sedef de işten atılmıştı. Ve bağırıyordu. Anlamaya çalıştı önce. "Arkadaşlar, sessiz kaldığımız için tek tek işten atılıyor. Sessiz kalmayın. Örgütlenin! Örgütlenmedikçe her hafta sıramızı beklemeye devam edeceğiz!"

İnsan Kaynakları yetkilileri ve güvenlik görevlileri Sedef'in etrafını sarmıştı. Soğuktan ceketine sarılarak ne yapacağını bilemeden izliyordu. "Kıza bir şey yapmasalar bari" diye düşündü. Sedef, son kez seslenerek servisine binmişti. O da servisin yolunu tuttu. Sedef'in sesi kulaklarından gitmiyordu. Karnındaki sancıyla iki büklüm olmuş oturuyordu servis koltuğunda. Herkes Sedef'i konuşuyordu. Kimi hak veriyordu, kimi ise ayıplıyordu. O ise konuşacak gücü kendisinde bulamıyordu. "Haklıydı, haklıydı Sedef ama..." düşüncelerinin sonunu getiremiyordu. Sıcaklık damarlarında dolaşıyordu. Ağrılar içindeki bedenini uykuya teslim ederken, dudaklarında "ama" sözcüğü takılı kalmıştı.

KÜÇÜKÇEKMECE'DEN BİR SINIF DEVRİMCİSİ

Yeni Ekimler için!

Teslim Demir

(Ekim Devrimi'nin 100. Yılı'nda yapılan parti etkinliğindeki konuşmanın son bölümüdür...)

Bugünkü durum bir kader değildir. Kapitalizmin sömürü, baskı ve eşitsizlik düzeninde yaşamak zorunda değiliz. İşçi sınıfımız ve Kürt'ü ve Türk'ü, Ermeni'si ve Arap'ı, Laz'ı ve Çerkez'i ile tüm emekçi Türkiye halkları tam bir kader birliği yaparak, kaderimizi değiştirebilir, bugünkü sömürü ve zulüm düzenine son verebiliriz. İşçi sınıfımızın büyük ozanı Nazım Hikmet'in söylediği gibi, "Gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan, insanın insana kul olmadığı, herkesin bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşesine" yaşadığı bir düzen, yani sosyalizmi kurabiliriz. Sovyet işçi ve emekçileri 100. yıl önce bunu başardılar. Yeni Ekimlerle bunun bir daha başarılabacağından hiç ama hiç kuşku duyulmamalıdır.

Günümüz dünyasında Yeni Ekimler ve sosyalizm için koşullar her zamankinden daha olgundur. Dünya yeni bir devrimler dalgasına gebedir.

Ekim Devrimi ve devrimin ardından yaşanan sosyalizm deneyimi, bizim en büyük dayanağımız ve yol göstericimizdir. Biz işe çok daha ileri bir noktadan başlayacak, bu kez sosyalizmi kesin zafere ulaştıracak koşullara sahip olacağız.

Sovyetler Birliği'nin çöktüğü o karanlık yıllarda siyaset sahnesine adım atan biz işçi sınıfı devrimcileri, en baştan itibaren kendimize Ekim Devrimi'ni örnek aldık, onun deneyimleri ve dersleri ışığında yola koyulduk. Daha ilk adımda "Yeni Ekimler için ileri!" şiarını yükselttik. Ekim Devrimi'ni yaratan, tarihin gördüğü o en devrimci partinin yolundan yürüdük.

Türkiye işçi sınıfı, devrimci sınıf partisinin önderliği altında zamanla olgunlaşacak, devrimcileşecek ve bu topraklarda Yeni Ekimler'i mutlaka yaratacaktır.

Tüm işçi ve emekçileri, Ekim Devrimi'nin 100 yıl önce yükselttiği o büyük çağrıya kulak vermeye, Yeni Ekimler ve sosyalizm yolunda omuz omuza yürüme-

ye çağırıyoruz.

İçinde bulunduğumuz yıl aynı zamanda komünist hareketimizin 30, partimizin kuruluşunun 19. yıldönümüdür. Partimiz daha ilk adımında EKİM adını benimsemiş, "Yeni Ekimler için ileri!" şiarını yükseltmiştir. Geleneksel hareketten kopuşunu ilan ederken çok bilinçli olarak adını "Leninist kanat" olarak açıklamış, devrimden, devrimci parti fikri ve pratiğinden kaçışın kol gezdiği o günün koşullarında inatla Lenin ve Leninizm'den taraf olduğunu belirtmiştir. Kısırcalıkla Ekim Devrimi'ni ve eserlerini tam bir sahiplenme tutumu içinde olmuştur.

Partimiz, yani Türkiye Komünist İşçi Partisi, Yeni Ekimler'in Türkiye'deki temsilcisi ve teminatıdır. Sosyalizmin ve uluslararası proletaryanın iki yüzyıllık devrimci tarihini sahiplenen, ondan eleştirel bir biçimde yararlanan partimiz, proletarya devrimleri çağını başlatan Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin ilke ve ideallerine kararlılıkla sahip çıkmayı, kendine rehber almayı sarsılmaz bir ilke düzeyinde savunmaktadır. Tam otuz yıldır, tüm olanaklarını, güç ve enerjisini Yeni Ekimler uğrunda seferber etmektedir.

Partimiz, Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin yol göstericiliğinden ve kendisinin 30 yıllık birikiminden aldığı güçle ve inançla tüm işçileri, emekçileri ve yoldaşlarımızı "Ekim Devrimi 100. Yılında! Gelecek Mutlak Sosyalizm!" şiarı ile bu seferberliği büyötmeye çağırmaktadır.

Ekim Devrimi'ni kutlamanın heyecanı ve coşkusu ile hepimizi bir kez daha en içten devrimci duygularla selamlıyorum.

Kahrolsun emperyalist-kapitalist barbarlık düzeni!

Yaşasın Büyük Sosyalist Ekim Devrimi!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!

Yaşasın TKİP!

www.tkip.org

